



## Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. spalio 2 d.\*

„Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Vaizdinis prekių ženklas „Darjeeling“ — Ankstesni kolektyviniai žodinis ir vaizdinis Bendrijos prekių ženklai DARJEELING — Santykiniai atmetimo pagrindai — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas ir 5 dalis“

Byloje T-624/13

**The Tea Board**, įsteigta Kalkutoje (Indija), atstovaujama advokatų A. Nordemann ir M. Maier,

ieškovė,

prieš

**Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)**, atstovaujamą S. Palmero Cabezas,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

**Delta Lingerie**, įsteigta Kašane (Prancūzija), atstovaujama advokatų G. Marchais ir P. Martini-Berthon,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2013 m. rugsėjo 17 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1504/2012-2), susijusio su protesto procedūra tarp *The Tea Board* ir *Delta Lingerie*,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas D. Gratsias (pranešėjas), teisėjai M. Kancheva ir C. Wetter,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2013 m. lapkričio 25 d.,

susipažinęs su VRDT atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. gegužės 2 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. balandžio 18 d.,

atsižvelgęs į 2014 m. spalio 24 d. nutartį sujungti bylas T-624/13–T-627/13, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis,

\* Proceso kalba: anglų.

įvykus 2015 m. vasario 11 d. posėdžiui,

priima šį

## Sprendimą

### Ginčo aplinkybės

- 1 2010 m. spalio 22 d. įstojusi į bylą šalis *Delta Lingerie* pagal 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1) pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklaus ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.
- 2 Prekių ženklas, kurio registracijos buvo prašyta, yra toliau pateiktas vaizdinis žymuo, turintis žodinį elementą „darjeeling“, kuris užrašytas baltomis raidėmis ir įterptas į šviesiai žalios spalvos stačiakampį:



- 3 Prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašyta registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklaus registruoti 25, 35 ir 38 klasėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka šį aprašymą:
  - 25 klasė: „Moteriški apatiniai baltiniai ir dieniniai bei naktiniai apatiniai, ypač korsetai, aptemptos palaidinės, palaidinukės, korsetai, liemenėlės, kelnaitės, mažos kelnaitės, antrankoviai, šortukai, vyriški apatiniai šortai, juostos, kojinių laikikliai, keliaraiščiai, moteriškos palaidinukės, apatinukai, pėdkelnės, kojinės, maudymosi kostiumai; rūbai, trikotažo gaminiai, apatiniai baltiniai, berankovės trikotažinės palaidinukės, marškinėliai, korsetai, korsetai, moteriški naktiniai marškiniai, boa, palaidinukės, apatinukai, megztiniai, triko, pižamos, vyriški naktiniai marškiniai, kelnės, apatinės kelnės, skaros, chalatai, peniuarai, vonios peniuarai, maudymosi kostiumėliai, maudymosi glaudės, apatiniai sijonai, šalikai“.
  - 35 klasė: „Mažmeninė prekyba moteriškais apatiniais drabužiais, kvepalais, tualetiniu vandeniu ir kosmetiniais preparatais, buitiniai ir vonios skalbiniais; mažmeninės prekybos vietų ir mažmeninės prekybos centrų kūrimo ir eksploatacijos, ir reklamos verslo konsultacijos; pardavimo skatinimas (tretiesiems asmenims), reklama, verslo vadyba, verslo administravimas, tiesioginė reklama kompiuteriniame tinkle, reklaminės medžiagos (proklamacijų, prospektų, nemokamų laikraščių, pavyzdžių) platinimas, laikraščių prenumeratos paslaugos tretiesiems asmenims; verslo informacija arba tyrimai; parodų ir renginių organizavimas komerciniais ar reklamos tikslais, reklamos vadyba, reklaminio ploto nuoma, radijo ir televizijos reklama, rėmimas reklamos tikslais“;
  - 38 klasė: „Telekomunikacijos, pranešimų ir vaizdų perdavimas kompiuteriu, interaktyvios teletransliacijos paslaugos siekiant pristatyti produktus, kompiuterių terminalų komunikaciniai ryšiai, uždarų ir atvirų pasaulinių kompiuterinių tinklų ryšiai“.

- 4 Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2011 m. sausio 7 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 4/2011.
- 5 2011 m. balandžio 7 d. ieškovė *The Tea Board*, kuri yra pagal 1953 m. Indijos arbatos įstatymą Nr. 29 įsteigtas subjektas, įgaliotas administruoti arbatos gamybą, pagal Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnį pateikė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo registracijos šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms ir paslaugoms.
- 6 Protestas buvo grindžiamas šiais ankstesniais prekių ženklais:
  - toliau pateiktu ankstesniu kolektyviniu žodiniu Bendrijos prekių ženklu DARJEELING, kurio paraiška buvo pateikta 2005 m. kovo 7 d. ir kuris buvo įregistruotas 2006 m. kovo 31 d. numeriu 4325718,
  - toliau pateiktu ankstesniu kolektyviniu vaizdiniu prekių ženklu, kurio paraiška pateikta 2009 m. lapkričio 10 d. ir kuris įregistruotas 2010 m. balandžio 23 d. numeriu 8674327:



- 7 Abu kolektyviai Bendrijos prekių ženklai skirti 30 klasės prekėms, kurios atitinka šį aprašymą: „Arbata“.
- 8 Protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 ir 5 dalyse nurodytais pagrindais.
- 9 Be kita ko, kaip matyti iš Apeliacinei tarybai ieškovės pateiktų įrodymų, žodinis elementas „darjeeling“, t. y. žodinis elementas, esantis abiejuose žymenyse, dėl kurių kilo ginčas, yra saugoma arbatos geografinė nuoroda, įregistruota 2011 m. spalio 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1050/2011, kuriuo į saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų registrą įtraukiamas pavadinimas (Darjeeling (SGN)) (OL L 276, p. 5), t. y. po to, kai 2007 m. lapkričio 12 d. buvo gauta paraiška. Šis įgyvendinimo reglamentas buvo priimtas remiantis 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 93, p. 12), o pastarasis buvo pakeistas 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, p. 1).
- 10 2012 m. liepos 10 d. Protestų skyrius atmetė protestą ir nurodė, kad, pirma, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies taikymu, prekės ir paslaugos, kurioms skirti žymenys, dėl kurių kilo ginčas, nėra panašios ir, antra, kiek tai susiję su minėto reglamento 8 straipsnio 5 dalies taikymu, ieškovės pateiktų įrodymų nepakanka, kad būtų patvirtinta, jog ankstesni kolektyviniai Bendrijos prekių ženklai turi gerą vardą atitinkamoje visuomenėje.
- 11 2012 m. rugpjūčio 10 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė VRDT apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.

- 12 2013 m. rugsėjo 17 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT antroji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją ir patvirtino Protestų skyriaus sprendimą. Ji pirmiausia nusprendė, jog atsižvelgiant į tai, kad prekės ir paslaugos, kurioms skirti žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra nepanašios, nėra galimybės supainioti pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą. Be to, ji atmetė tariamą minėto reglamento 8 straipsnio 5 dalies pažeidimą ir nurodė, jog ieškovės pateiktų įrodymų nepakanka, kad būtų patvirtinta, jog įvykdytos minėto straipsnio taikymo sąlygos.

### Šalių reikalavimai

- 13 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
  - priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.
- 14 VRDT Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
  - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 15 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:
- patvirtinti ginčijamą sprendimą,
  - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

### Dėl teisės

#### 1. Dėl dokumentų ir įrodymų, pirmą kartą pateiktų Bendrajame Teisme, priimtinumom

- 16 Ieškinyje ieškovė pateikė Bendrajam Teismui du paveikslėlius, kuriuose vaizduojamas vienos ar kelių įstojusios į bylą šalies prekybos vietų fasadas, du paveikslėlius, kuriuos įstojusi į bylą šalis naudojo reklamai, kelis puslapius iš interneto svetainės „Lingerie Stylist Blog“ (7 priedas) ir kelis puslapius iš interneto svetainės „TheStriversRow“ (8 priedas). Šie įrodymai, kaip per teismo posėdį patvirtino pati ieškovė, nebuvo pateikti VRDT instancijoms.
- 17 VRDT ginčija šių paveikslėlių ir priedų priimtinumą ir jų įrodomąją galią. Įstojusi į bylą šalis mano, kad minėti įrodymai šiuo atveju yra nesvarbūs.
- 18 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką Bendrajame Teisme nagrinėjamas ieškinys susijęs su VRDT apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumo priežiūra, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnį, ir skundžiamo akto teisėtumą reikia vertinti pagal akto priėmimo dieną buvusias faktines ir teises aplinkybes; Bendrasis Teismas neturi iš naujo vertinti faktinių aplinkybių, remdamasis jam pirmą kartą pateiktais įrodymais. Todėl reikia atmesti nurodytus įrodymus ir nereikia nagrinėti jų įrodomosios galios (2013 m. vasario 7 d. Nutarties *Majtczak / Feng Shen Technology ir VRDT*, C-266/12 P, EU:C:2013:73, 45 punktą; žr. 2005 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Sadas / VRDT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE)*, T-346/04, Rink., EU:T:2005:420, 19 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

## 2. Dėl esmės

- 19 Apeliantė remiasi dviem pagrindais; pirmasis susijęs su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, o antrasis – su šio reglamento 8 straipsnio 5 dalies pažeidimu.

### *Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu*

- 20 Dėl pirmojo pagrindo ieškovė nurodo, kad Apeliacinė taryba klaidingai atmetė galimybę supainioti pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą nurodžiusi, kad žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, žymimos prekės ir paslaugos yra visiškai skirtingos. Apeliacinei tarybai ji priekaištauja pirmiausia suklydus dėl apsaugos, suteiktos kolektyviniams Bendrijos prekių ženklams, kuriems taikoma Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 2 dalis, apimties, nes šiuo atveju ji atliko tokį patį vertinimą, kokį būtų atlikusi vertindama galimybę supainioti du individualius prekių ženklus. Šiuo atžvilgiu ieškovė tvirtina, kad tokio kolektyvinio prekių ženklo, kaip šiuo atveju nagrinėjami ankstesni prekių ženklai, esminė funkcija yra garantuoti, kad tokiu prekių ženklu pažymėtas prekes ar paslaugas pagamino arba suteikė įmonė, esanti atitinkamame prekių ženkle nurodytos geografinės kilmės zonoje. Ieškovės nuomone, ši funkcija aiškiai skiriasi nuo individualaus prekių ženklo funkcijos, kuri yra garantuoti vartotojams pažymėtų prekių ir paslaugų komercinę kilmę.
- 21 Iš esmės ieškovė mano, kad dėl kolektyvinių prekių ženklų, kuriems taikoma Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 2 dalis, specifinės funkcijos į aplinkybę, kad žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, žymimos prekės arba paslaugos gali būti tos pačios geografinės kilmės, turi būti atsižvelgta, pirma, kaip į kriterijų vertinant jų panašumą ir, antra, kaip į lemiamą elementą atliekant visapusišią galimybės supainioti buvimą. Šiuo klausimu ieškovė tvirtina, kad tokiu kaip nagrinėjamu atveju galimybę supainioti sudaro tai, kad vartotojai gali manyti, jog žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, žymimos prekės arba jų pirminės žaliavos ir paslaugos yra tos pačios geografinės kilmės.
- 22 Taigi dėl pirmojo pagrindo pateiktus argumentus galima suskirstyti į dvi dalis. Remdamasi pirma dalimi ieškovė iš esmės nurodo, kad Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, kai taikė Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą, nes, lygindama žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, žymimas prekes ir paslaugas, neatsižvelgė į jų realią arba hipotetinę kilmę ir taip ignoravo specifinę kolektyvinių prekių ženklų funkciją apsaugoti geografinę kilmę. Remdamasi antra dalimi ieškovė priekaištauja Apeliacinei tarybai iš esmės dėl to, kad ji padarė teisės klaidą, nes, visapusiškai vertindama galimybės supainioti buvimą pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą, neatsižvelgė į žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, žymimų prekių ar paslaugų realią arba hipotetinę geografinę kilmę ir taip ignoravo kolektyvinių prekių ženklų, kuriems taikoma minėto reglamento 66 straipsnio 2 dalis, specifinę funkciją.
- 23 VRDT ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

### *Dėl atitinkamos visuomenės*

- 24 Pagal teismo praktiką Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta galimybė supainioti du prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, negali būti vertinama remiantis žymenų, dėl kurių kilo ginčas, ir jais žymimų prekių arba paslaugų abstrakčiu palyginimu. Tokios galimybės vertinimas veikia turėtų būti grindžiamas tuo, kaip atitinkama visuomenė suvokia minėtus žymenis, prekes ir paslaugas (2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *ancotel./ VRDT – Acotel (ancotel.)*, T-408/09, EU:T:2011:241, 29 punktas).
- 25 Konkrečiai kalbant, pagal nusistovėjusią teismo praktiką visapusiškai vertinant galimybę supainioti reikia atsižvelgti į vidutinį atitinkamos prekių kategorijos vartotoją, kuris yra pakankamai informuotas, protingai pastabus ir nuovokus. Vertinant galimybę supainioti atitinkamą visuomenę sudaro



naudotojai, galintys naudotis tiek prekėmis ar paslaugomis, kurioms skirtas ankstesnis prekių ženklas, tiek prekėmis ar paslaugomis, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas (žr. 24 punkte minėto Sprendimo *ancotel.*, EU:T:2011:241, 37 ir 38 punktus bei juose nurodytą teismo praktiką).

- 26 Šiuo atveju, kadangi ginčijamame sprendime neatlikta jokia konkreiti atitinkamos visuomenės analizė ir kadangi Apeliacinė taryba visiškai patvirtino analizę, kurią Protestų skyrius atliko siekdamas taikyti Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą, reikia remtis Protestų skyriaus sprendimu. Iš teismo praktikos matyti, kad jeigu Apeliacinė taryba visiškai patvirtina VRDT žemesnės instancijos sprendimą, šis sprendimas ir jo motyvai sudaro Apeliacinės tarybos sprendimo priėmimo kontekstą, kurį žino šalys ir kuris leidžia teismui tinkamai vykdyti teisėtumo kontrolę, kai nagrinėjamas Apeliacinės tarybos atlikto vertinimo pagrįstumas (žr. 2011 m. birželio 28 d. Sprendimo *ReValue Immobilienberatung / VRDT (ReValue)*, T-487/09, EU:T:2011:317, 20 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką)
- 27 Protestų skyriaus nuomone, 35 klasės paslaugas teikia specializuotos įmonės, veikiančios mažmeninės prekybos, reklamos, vadybos ir kitose srityse. Dėl 38 klasės paslaugų Protestų skyrius nusprendė, kad jos skirtos visuomenei telekomunikacijų srityje.
- 28 Kadangi Protestų skyrius neatliko jokios konkrečios analizės dėl atitinkamos visuomenės, kuriai skirtos prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, pažymėtos prekės, darytina išvada, jog jis implicitiškai manė, kad nagrinėjamos prekės skirtos tai pačiai visuomenei.
- 29 Šiuo klausimu iš Protestų skyriaus sprendimo matyti, kad ši visuomenė, kuriai skirtos ir prašomu įregistruoti prekių ženklu pažymėtos prekės, ir ankstesniais prekių ženklais pažymėta prekė, yra plačioji visuomenė. Iš tikrųjų, vertindamas, ar ankstesni prekių ženklai turi gerą vardą, Protestų skyrius turėjo apibrėžti visuomenę, kuriai šie prekių ženklai skirti (šiuo klausimu žr. 2007 m. vasario 6 d. Sprendimo *Aktieselskabet af 21. november 2001 / VRDT – TDK Kabushiki Kaisha (TDK)*, T-477/04, Rink., EU:T:2007:35, 48 punktą). Taigi jis nusprendė, kad ieškovės pateikti įrodymai neparodo, kad ankstesnius prekių ženklus atpažintų plačioji visuomenė atitinkamoje teritorijoje, t. y. plačioji visuomenė Europos Sąjungoje.
- 30 Kadangi Apeliacinė taryba visiškai pritarė Protestų skyriaus sprendimui dėl Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo, remiantis ginčijamu sprendimu darytina išvada, kad prekės, žymimos žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, skirtos tai pačiai, t. y. plačiajai, visuomenei. Ieškovė, be kita ko, pritaria tokiam vertinimui, kai tvirtina, kad arbatos ir drabužių vartotojai yra tie patys. Dėl 35 ir 38 klasių paslaugų, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, Apeliacinė taryba implicitiškai nusprendė, kaip atsakyme ieškinį patvirtino VRDT, kad paprastai jos skirtos visuomenei, kurią sudaro specialistai.
- 31 Konstatuotina, kad niekas neleidžia paneigti šiuo klausimu pateiktos Apeliacinės tarybos išvados, kurios ginčo šalys bet kuriuo atveju neginčijo.

Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies

- 32 Vadovaujantis Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktu, ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas, jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms abu prekių ženklai skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas. Galimybę suklaidinti sudaro galimybė, kad visuomenė manys, jog nagrinėjamos prekės ar paslaugos pagamintos arba suteiktos tos pačios įmonės arba ekonomiškai susijusių įmonių (žr. 2010 m. birželio 9 d. Sprendimo *Muñoz Arraiza / VRDT – Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA)*, T-138/09, Rink., EU:T:2010:226, 25 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 33 Be kita ko, reikia nurodyti, kad Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnyje numatyta galimybė įregistruoti kolektyvinius Bendrijos prekių ženklus. Jo 1 dalyje nustatyta, kad tokius prekių ženklus gali sudaryti „Bendrijos prekių ženkla[i], kuri[ų] paraiškoje buvo nurodyta, kad ji[e] yra tok[ie], ir [kuries skirti atskirti asociacijos, kuri yra prekių ženklų savininkė,] narių prekes arba paslaugas nuo kit[ų] įmon[ių] prekių arba paslaugų“. Patikslinama, kad tokių prekių ženklų paraiškas gali paduoti „gamintojų, paslaugų teikėjų ar prekybininkų asociacijos, kurios pagal jų veiklą reglamentuojančius įstatymus gali savo vardu turėti visų rūšių teises ir pareigas, sudaryti sutartis arba atlikti kitus teisinius veiksmus, būti ieškovu ir atsakovu teisme, taip pat ir kiti juridiniai asmenys, kurių veiklą reglamentuoja viešoji teisė“. Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 3 dalyje patikslinta, kad šis reglamentas galioja Bendrijos kolektyviniams ženkams tiek, kiek šio reglamento „67–74 straipsnių nuostatos nenustato kitaip“.
- 34 Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 2 dalyje leidžiama Bendrijos kolektyviniais ženklais, kaip tai suprantama pagal minėto straipsnio 1 dalį, įregistruoti „žymen[is] arba nuorod[as], kuriais prekyboje galima nurodyti geografinę prekių ar paslaugų kilmės vietą“, taip nukrypstant nuo to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punkto, pagal kurį neregistruojami prekių ženklai, sudaryti tikrai iš tokių žymenų arba nuorodų.
- 35 Iš teismo praktikos matyti, kad, remiantis susijusiomis Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto ir to paties reglamento 66 straipsnio 3 dalies nuostatomis, kolektyviniam Bendrijos prekių ženklui, kaip ir kiekvienam Bendrijos prekių ženklui, taikoma apsauga nuo bet kokio pažeidimo, kuris būtų padarytas įregistravus galintį suklaidinti Bendrijos prekių ženklą (32 punkte minėto Sprendimo *RIOAVINA*, EU:T:2010:226, 22 punktas).
- 36 Teisingumo Teismas ir Bendrasis Teismas jau daug kartų priminė, kad, siekiant taikyti Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą, galimybė supainioti suponuoja, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra tapatūs arba panašūs ir kad prekės ar paslaugos, kurioms jie skirti, yra tapačios arba panašios. Šios sąlygos yra kumuliacinės (žr. 2010 m. lapkričio 25 d. Nutarties *Lufthansa AirPlus Servicekarten / VRDT*, C-216/10 P, EU:C:2010:719, 26 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2012 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Consortio vino Chianti Classico / VRDT – FFR (F.F.R.)*, T-143/11, EU:T:2012:645, 19 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 37 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką siekiant įvertinti, ar prekės ir paslaugos, žymimos žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, yra panašios arba tapačios, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą, reikia atsižvelgti į visus svarbius jų ryšį apibūdinančius veiksnius. Šie veiksniai apima jų pobūdį, paskirtį, naudojimą ir jų konkurencinį arba papildomą pobūdį (žr. 2008 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Les Éditions Albert René / VRDT*, C-16/06 P, Rink., EU:C:2008:739, 65 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2013 m. kovo 21 d. Sprendimo *Event / VRDT – CBT Comunicación Multimedia (eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS)*, T-353/11, EU:T:2013:147, 40 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Galima atsižvelgti ir į kitus veiksnius, kaip antai atitinkamų prekių platinimo kanalus arba aplinkybę, kad prekėmis dažnai prekiaujama tose pačiose specializuotose parduotuvėse, dėl ko atitinkamas vartotojas lengviau suvokia glaudžius jų tarpusavio ryšius ir sustiprėja įspūdis, kad atsakomybė už jų pagaminimą tenka tai pačiai įmonei (žr. 2013 m. birželio 18 d. Sprendimo *Otero González / VRDT – Apli-Agipa (APLI-AGIPA)*, T-522/11, EU:T:2013:325, 32 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 38 Šiuo atveju Protestų skyrius manė, kad 25 klasės prekės, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, nepanašios į arbatą, vienintelę prekę, žymimą ankstesniais prekių ženklais, dėl savo pobūdžio, paskirties, platinimo kanalų ir susijusių platintojų tinklo, taip pat dėl to, kad jos nėra nei papildančios vienas kitas, nei konkuruojančios tarpusavyje. Taigi jis nusprendė, kad minėtos prekės visiškai nesusijusios. Tokią pačią išvadą jis padarė dėl 35 ir 38 klasių paslaugų, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas. Apeliacinė taryba visiškai pritarė Protestų skyriaus išvadoms. Ji atmetė ieškovės argumentus, susijusius su tokių kolektyvinių prekių ženklų kaip ankstesni prekių ženklai, kuriems, ieškovės nuomone, taikoma Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 2 dalis, esmine funkcija.

- 39 Bendrajame Teisme ieškovė savo argumentus iš esmės grindžia šia kolektyvinių prekių ženklų, kaip antai ankstesnių prekių ženklų, „esmine funkcija“ ir tvirtina, kad prekės ir paslaugos, kurioms skirti žymenys, dėl kurių kilo ginčas, turi būti laikomos panašiomis vien dėl to, kad jų geografinė kilmė gali būti ta pati.
- 40 Šiuo klausimu primintina, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 207/2009 8 konstatuojamosios dalies, Bendrijos prekių ženklo suteikiamos apsaugos tikslas yra, be kita ko, užtikrinti prekių ženklo kilmės nuorodos funkciją. Kalbama apie jo esminę funkciją – garantuoti vartotojui arba galutiniam naudotojui pažymėtos prekės arba paslaugos tapatybę ir leisti jam neklystant atskirti šią prekę arba paslaugą nuo kitos kilmės prekių (žr. 2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *American Clothing Associates / VRDT ir VRDT / American Clothing Associates*, C-202/08 P ir C-208/08 P, Rink., EU:C:2009:477, 40 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 41 Šiuo atveju neginčijama, kad žodinis elementas „darjeeling“ prekyboje gali būti naudojamas ankstesniais prekių ženklais pažymėtos prekės geografini kilmėi nurodyti. Šio tvirtinimo nepaneigia VRDT argumentai, susiję su tuo, kaip ši žodį galėtų suvokti visuomenės dalis, kuri „darjeeling“ neatpažintų kaip geografinio pavadinimo. Taigi, jeigu, kaip teisingai priminė ieškovė, esminė geografinės nuorodos funkcija yra garantuoti vartotojams prekių geografinę kilmę ir konkrečias jiems būdingas savybes (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 29 d. Sprendimo *Anheuser-Busch / Budějovický Budvar*, C-96/09 P, Rink., EU:C:2011:189, 147 punktą), to negalima pasakyti apie kolektyvinio Bendrijos prekių ženklo esminę funkciją. Aplinkybė, kad tokių prekių ženklą gali sudaryti nuoroda, galinti nurodyti pažymėtų prekių geografinę kilmę, nepaneigia visų kolektyvinių prekių ženklų esminės funkcijos pagal Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 1 dalį, t. y. funkcijos atskirti asociacijos, kuri yra jo savininkė, narių prekes arba paslaugas nuo kitų asociacijų arba įmonių prekių arba paslaugų (šiuo klausimu žr. 32 punkte minėto Sprendimo *RIOJAVINA*, EU:T:2010:226, 26 ir 27 punktus). Todėl kolektyvinio Bendrijos prekių ženklo funkcija nesikeičia dėl jo įregistravimo pagal Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 2 dalį. Konkrečiai kalbama apie žymenį, leidžiantį atskirti prekes arba paslaugas pagal asociaciją, kuriai priklauso prekių ženklas, o ne pagal jų geografinę kilmę.
- 42 Iš tikrųjų, nors Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 2 dalyje numatyta to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punkto išimtis, dėl kurios sušvelninamos registracijos sąlygos ir leidžiama įregistruoti prekių ženklus, apibūdinančius žymimų prekių kilmę (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 13 d. Sprendimo *Organismos Kyriakis Galaktokomikis Viomichanias / VRDT – Garmo (HELLIM)*, T-534/10, Rink., EU:T:2012:292, 51 punktą), minėtas reglamentas taikomas, kaip matyti iš jo 66 straipsnio 3 dalies, nebent aiškiai numatyta kitaip, visiems kolektyviniams Bendrijos prekių ženkliams, įskaitant ir tuos, kurie įregistruoti pagal jo 66 straipsnio 2 dalį.
- 43 Todėl, kadangi nė viena Reglamento Nr. 207/2009 dalies, skirtos kolektyviniams Bendrijos prekių ženkliams, nuostata neleidžia daryti išvados, jog kolektyvinių Bendrijos prekių ženklų, įskaitant tuos, kuriuos sudaro nuoroda, galinti būti naudojama pažymėtų prekių geografini kilmėi žymėti, esminė funkcija skiriasi nuo individualių Bendrijos prekių ženklų esminės funkcijos, manytina, kad, kaip ir individualių Bendrijos prekių ženklų atveju, esminė funkcija yra atskirti pažymėtas prekes arba paslaugas pagal tai, kad jos pagamintos arba suteiktos konkrečiau subjekto, o ne pagal jų geografinę kilmę.
- 44 Taigi ieškovė klysta manydama, kad kolektyvinis Bendrijos prekių ženklas, kurį sudaro nuoroda, galinti nurodyti pažymėtų prekių arba paslaugų geografinę kilmę, nebūtų tinkamas atskirti asociacijos, kuri yra jo savininkė, narių prekėms arba paslaugoms nuo kitų įmonių prekių arba paslaugų.
- 45 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 67 straipsnio 2 dalį Bendrijos kolektyvinio ženklo paraišką pateikęs asmuo privalo pateikti prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimą reglamentuojančias taisykles, kuriose būtų nurodytos tokio naudojimo sąlygos, asmenys, kuriems leidžiama naudoti ženklą, ir narystės paraišką pateikusioje asociacijoje sąlygos. Pagal Reglamento Nr. 207/2009 71 straipsnį Bendrijos kolektyvinio ženklo savininkas gali, be kita ko, daryti naudojimą reglamentuojančių taisyklių



pataisas. Taigi, kalbant apie prekių ženklus, kuriems taikoma Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 2 dalis, narystės asociacijoje, kuriai priklauso prekių ženklas, sąlygos taip pat nustatytos naudojimą reglamentuojančiose taisyklėse. Pagal minėto ir ieškovės cituoto Reglamento Nr. 207/2009 67 straipsnio 2 dalį prekių ženklo, kuriam taikoma Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 2 dalis, naudojimo taisyklės turi leisti kiekvienam asmeniui, kurio prekės arba paslaugos yra kilusios iš aptariamąs geografinės vietovės, tapti asociacijos, kuri yra ženklo savininkė, nariu. Vis dėlto Reglamente Nr. 207/2009 neatmetama galimybė, kad asociacija, kuriai priklauso kolektyvinis Bendrijos prekių ženklas, kuriam taikoma minėto reglamento 66 straipsnio 2 dalis, šio prekių ženklą naudojimą reglamentuojančiose taisyklėse gali numatyti, jog subjektai arba asmenys, bendradarbiaujantys su subjektais, kurių prekės yra kilusios iš atitinkamos geografinės zonos arba kurie kaip žaliavą naudoja asociacijos, kuri yra prekių ženklo savininkė, prekės, gali tapti šios asociacijos nariais ir naudoti šį prekių ženklą, net jeigu jie nėra įsisteigę geografinės kilmės, nurodytos šiuo prekių ženklu, regione ir net jeigu jų prekės nėra kilusios tiesiogiai iš atitinkamos geografinės zonos.

- 46 Iš visų pateiktų paaiškinimų matyti, kad kolektyvinių Bendrijos prekių ženklų, kuriems taikoma Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 2 dalis, funkcija yra atskirti tokiais prekių ženklais pažymėtas prekes arba paslaugas pagal subjektą, kuriam priklauso prekių ženklai, o ne pagal prekių arba paslaugų geografinę kilmę.
- 47 Reikia atmesti argumentą, kurį ieškovė grindžia *Bundesgerichtshof* (Vokietijos federalinis teismas) sprendimu, priimtu 1995 m. lapkričio 30 d. (byla Nr. I ZB 32/93; paskelbta 1996 m., GRUR 270, 271 (MADEIRA)), kuriame buvo nuspręsta, kad kolektyviniu prekių ženklu garantuojama, jog prekes pagamino įmonė, esanti geografinės kilmės zonoje ir turinti teisę naudoti kolektyvinį prekių ženklą. Taigi, kaip matyti iš teismo praktikos, Bendrijos prekių ženklų sistema yra autonominė sistema, sudaryta iš taisyklių visumos, ir ja siekiama jai būdingų tikslų, o jos taikymas nepriklauso nuo jokios nacionalinės sistemos (šiuo klausimu žr. 2007 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Trek Bicycle / VRDT – Audi (ALLTREK)*, T-158/05, EU:T:2007:143, 63 punktą).
- 48 Galiausiai reikia nurodyti, kad šiuo atveju nesvarbus nei Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies k punktas, kuriame su tam tikromis sąlygomis įtvirtintas absoliutus atsisakymo įregistruoti žymenį kaip Bendrijos prekių ženklą pagrindas, jei nagrinėjamas žymuo apima arba yra sudarytas iš geografinės nuorodos, saugomos pagal Reglamentą Nr. 510/2006, pakeistą Reglamentu Nr. 1151/2012, nei to paties reglamento 164 straipsnis, kuriame, darant nuorodą į Reglamento Nr. 510/2006 14 straipsnį, nurodomi santykiai tarp, pirma, prašomų įregistruoti prekių ženklų ir, antra, pagal šį reglamentą saugomų geografinių nuorodų. Iš tikrųjų šiame ginče ieškovė VRDT instancijose nesirėmė geografinė nuoroda, saugoma pagal Reglamentą Nr. 510/2006, bet pradėjo protesto procedūrą, pagrįstą šio sprendimo 6 punkte minėtais kolektyviniais prekių ženklais ir santykiniais atmetimo pagrindais, nurodytais Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte ir 5 dalyje.
- 49 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia nurodyti, kaip daro VRDT ir įstojusi į bylą šalis, kad kai, vykstant protesto procedūrai, žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra, pirma, kolektyviniai prekių ženklai ir, antra, individualūs prekių ženklai, žymimų prekių ir paslaugų palyginimas turi būti atliekamas remiantis tais pačiais kriterijais, kurie taikomi vertinant dviem individualiais prekių ženklais žymimų prekių ir paslaugų panašumą arba tapatumą.
- 50 Todėl reikia pritarti Apeliacinės tarybos išvadai šioje byloje, išdėstyta šio sprendimo 38 punkte. Plačiai žinoma, kad paprastai drabužių ir arbatos negamina tos pačios įmonės ir šios prekės neparduodamos pažymėtos tais pačiais prekių ženklais. Taigi neturėtų būti manoma, kad drabužių gamintojas veikia ir arbatos gavybos ir prekybos ja sektoriuje. Kitaip tariant, atitinkama visuomenė nemanytų, kad žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, pažymėtos prekės yra tos pačios komercinės kilmės, kaip ir nemanytų, kad atsakomybė už jų pagaminimą tenka tai pačiai įmonei (šiuo klausimu žr. 2014 m.

lapkričio 18 d. Sprendimo *Repsol / VRDT – Adell Argiles (ELECTROLINERA)*, T-308/13, EU:T:2014:965, 38 punktą). Be kita ko, akivaizdu, kad nagrinėjamos prekės nėra vienos kitas papildančios ir juo labiau nėra konkuruojančios ir kad jų platinimo kanalai skiriasi.

- 51 Be to, atsižvelgiant į šio sprendimo 40–47 punktus, atmestini ieškovės argumentai, kad galimybė, jog visuomenė manys, kad prekės ir paslaugos, pažymėtos žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, yra tos pačios geografinės kilmės, gali būti kriterijus, kurio pakaktų jų panašumui arba tapatumui nustatyti Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo tikslais.
- 52 Kaip tvirtina VRDT, toje pačioje geografinėje zonoje gali būti gaminama labai daug įvairių prekių arba teikiama labai daug įvairių paslaugų. Be to, niekas neleidžia atmesti, kad regione, kurio pavadinimas įregistruotas kaip kolektyvinis Bendrijos prekių ženklas pagal Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 2 dalį, gali būti išgaunama skirtingų žaliavų, kurios gali būti naudojamos skirtingų ir įvairių prekių gamybai. Atsižvelgiant į šiuos paaškinimus, platus Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 2 dalies aiškinimas, kuriuo remiasi ieškovė, lemtų tai, kad, kaip nurodo įstojusi į bylą šalis, kolektyviniams prekių ženkams, įregistruotiems nukrypstant nuo Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto, būtų suteikta absoliuti apsauga, kuri nepriklausytų nuo prekių, žymimų žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, ir kuri būtų nesuderinama su minėto reglamento 8 straipsnio 1 dalies b punkto formuluote.
- 53 Tas pats pasakytina apie paslaugas, priskirtinas prie 35 ir 38 klasių. Paprasčiausios tikimybės, jog vidutinis vartotojas gali manyti, kad nagrinėjamos paslaugos, t. y. mažmeninės prekybos paslaugos, žymimos prekių ženklu DARJEELING, yra susijusios su prekėmis iš to paties pavadinimo geografinės zonos arba kad telekomunikacijų paslaugos, teikiamos pažymėtos tuo pačiu ženklu, yra susijusios su minėta geografine zona ar kad jomis bus suteikta informacijos apie minėtą zoną, nepakanka, kad būtų nustatytas prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų paslaugų ir ankstesniais prekių ženklais žymimos prekės panašumas.
- 54 Be to, reikia atmesti ieškovės argumentą, susijusį su grafiniu žodinio elemento „darjeeling“, esančio prašomame įregistruoti prekių ženkle, pavaizdavimu ir arbatos bei prekių, pažymėtų prašomu įregistruoti prekių ženklu, ryšiu, kurį galėtų sukurti raidžių „j“ ir „i“ taškų panašumas į arbatos lapus. Iš tikrųjų, net jeigu minėti taškai iš tikrųjų panašūs į lapus, konkrečiai – į arbatos lapus, ir net jeigu jie sukuria ryšį tarp arbatos ir prekių, pažymėtų prašomu įregistruoti prekių ženklu, šio ryšio nepakaktų, kad prekės arba paslaugos, pažymėtos žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, taptų panašios arba tapačios pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą.

Dėl pirmojo pagrindo antros dalies

- 55 Remdamasi antra pirmojo pagrindo dalimi ieškovė priekaištauja Apeliacinei tarybai iš esmės dėl to, kad, atlikdama visapusi galimybės supainioti buvimo vertinimą pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą, ji neatsižvelgė į prekių arba paslaugų, žymimų žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, realią arba galimą geografinę kilmę.
- 56 Atsižvelgiant į tai, kad ieškovės argumentai, pateikti nagrinėjant pirmą pirmojo pagrindo dalį ir susiję su prekių ir paslaugų, žymimų žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, panašumu, buvo atmesti ir kad dėl to viena iš dviejų kumuliacinių sąlygų, nurodytų Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte, nėra tenkinama, reikia nurodyti, jog Apeliacinė taryba šiuo atveju teisingai atsisakė jį taikyti.
- 57 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką visapusi galimybės supainioti vertinimas reiškia, jog tarp veiksmų, į kuriuos atsižvelgiama, būtent tarp prekių ženklų panašumo ir žymimų prekių ar paslaugų panašumo, egzistuoja tam tikra tarpusavio priklausomybė. Taigi, mažą žymimų prekių ar paslaugų panašumo laipsnį gali kompensuoti didelis prekių ženklų panašumo laipsnis, ir atvirkščiai (žr. 2006 m. balandžio

- 27 d. Nutarties *L'Oréal / VRDT*, C-235/05 P, EU:C:2006:271, 35 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2014 m. spalio 2 d. Nutarties *Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz / VRDT*, C-91/14 P, EU:C:2014:2261, 23 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 58 Taigi, nors į galimą žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą turi būti atsižvelgta atliekant tokį visapusi vertinimą, jis nėra vienintelė galimybės supainioti tuos žymenis sudedamoji dalis (pagal analogiją žr. 1998 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Canon*, C-39/97, Rink., EU:C:1998:442, 22 punktą ir 2013 m. spalio 16 d. Sprendimo *Mundipharma / VRDT – AFT Pharmaceuticals (Maxigesic)*, T-328/12, EU:T:2013:537, 62 punktą). Iš tikrųjų turi būti konstatuotas tam tikras, kad ir minimalus, žymimų prekių ir paslaugų panašumo laipsnis, kad didelis panašumas arba prireikus žymenų, dėl kurių kilo ginčas, tapatumas galėtų lemti, atsižvelgiant į veiksnių tarpusavio priklausomybės principą, galimybę supainioti pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą. Šiuo atveju, kaip teisingai konstatavo Apeliacinė taryba, prekės ir paslaugos, žymimos žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, nėra panašios.
- 59 Šiuo klausimu primintina, jog iš teismo praktikos matyti, kad kolektyviniam prekių ženklui nebus suteikta didesnė apsauga pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą, jeigu atliekant visapusi galimybės supainioti buvimo vertinimą konstatuojama, kad prekių ir paslaugų panašumo nepakanka tokiai galimybei atsirasti (dėl žymenų panašumo pagal analogiją žr. 36 punkte minėto Sprendimo *F.F.R.*, EU:T:2012:645, 61 punktą). Todėl, net jeigu kalbama apie galimybės supainioti kolektyvinius Bendrijos prekių ženklus ir individualius Bendrijos prekių ženklus buvimo vertinimą, žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumas irgi negalėtų, atsižvelgiant į kriterijų tarpusavio priklausomybės principą, kompensuoti prekės, žymimos ankstesniais prekių ženklais, ir prekių bei paslaugų, žymimų prašomu įregistruoti prekių ženklu, panašumo nebuvimo.
- 60 Pirmiausia, atsižvelgiant į šio sprendimo 40–43 punktuose pateiktus paaiškinimus dėl kolektyvinių prekių ženklų, kuriems taikoma Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 2 dalis, esminės funkcijos, reikia atmesti ieškovės argumentus, pagal kuriuos, vertinant galimybės supainioti tokius kolektyvinius Bendrijos prekių ženklus ir individualius prekių ženklus buvimą, šią galimybę sudaro ne tai, kad visuomenė gali manyti, jos nagrinėjamos prekės ir paslaugos pagamintos arba suteiktos tos pačios įmonės arba tam tikrais atvejais ekonomiškai susijusių įmonių, bet tai, kad visuomenė gali manyti, kad prekės ir paslaugos, žymimos žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, arba žaliavos, naudojamos jų gamybai, gali būti tos pačios geografinės kilmės.
- 61 Be kita ko, net jeigu prekių arba paslaugų, žymimų žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, kilmė gali būti vienas iš veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti visapusiškai vertinant galimybės supainioti buvimą pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą, ši nuostata netaikoma, kaip jau buvo minėta, jei, kaip ir šiuo atveju, netenkinama viena iš ten nurodytų kumuliacinių sąlygų.
- 62 Neturėtų būti pritarta argumentui, susijusiam su tariamai ryškiu ankstesnių prekių ženklų skiriamuoju požymiu. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką kuo ryškesnis ankstesnio prekių ženklo skiriamasis požymis, tuo didesnė galimybė supainioti du žymenis, dėl kurių kilo ginčas (1997 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *SABEL*, C-251/95, Rink., EU:C:1997:528, 24 punktas; 58 punkte minėto Sprendimo *Canon*, EU:C:1998:442, 18 punktas ir 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Specsavers International Healthcare ir kt.*, C-252/12, Rink., EU:C:2013:497, 36 punktas). Taigi net jeigu šiuo atveju ankstesni prekių ženklai būtų įgiję ryškų skiriamąjį požymį, ši aplinkybė nekompensuotų to, kad prekės ir paslaugos, žymimos prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, yra visiškai nepanašios.
- 63 Todėl reikia atmesti visą pirmąjį ieškinio pagrindą.

*Dėl antrojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies pažeidimu*

- 64 Remdamasi antruoju ieškinio pagrindu ieškovė nurodo, kad Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, jog Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies taikymo sąlygos šiuo atveju netenkinamos.
- 65 Reikia priminti, jog pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį „ankstesnio prekių ženklo, kaip apibrėžta 2 dalyje, savininkui užprotestavus pareikštas registruoti prekių ženklas neregistruojamas, jeigu jis yra tapatus ankstesniam prekių ženklui arba panašus į jį, ir turi būti registruojamas prekėms arba paslaugoms, kurios nėra panašios į tas, kurioms yra įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, jeigu, kalbant apie ankstesnį Bendrijos prekių ženklą, pareikštas registruoti prekių ženklas turi gerą vardą Bendrijoje arba, kalbant apie ankstesnį nacionalinį prekių ženklą, pareikštas registruoti prekių ženklas turi gerą vardą toje valstybėje narėje ir jeigu dėl prekių ženklo vartojimo be rimtos priežasties gali atsirasti galimybė nesąžiningai įgyti pranašumą arba pakenkti ankstesnio prekių ženklo išskirtinumui ar jo geram vardui“.
- 66 Nors pirmoji prekių ženklo funkcija yra jos kilmės nuorodos funkcija, kiekvienam prekių ženklui būdinga ekonominė vertė, kuri skiriasi nuo prekių ar paslaugų, kurioms jis įregistruotas, ekonominės vertės. Todėl Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalimi užtikrinama gerą vardą turinčio prekių ženklo apsauga visų paraiškų įregistruoti tapačius ar panašius prekių ženklus, galinčius pakenkti jo įvaizdiui, atžvilgiu, net jeigu prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimos prekės nėra tapačios prekėms, kurioms buvo įregistruotas ankstesnis prekių ženklas (2007 m. kovo 22 d. Sprendimo *Sigla / VRDT – Elleni Holding (VIPS)*, T-215/03, Rink., EU:T:2007:93, 35 punktą ir 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Aktieselskabet af 21. november 2001 / VRDT – Parfums Givenchy (only givenchy)*, T-586/10, EU:T:2011:722, 58 punktą).
- 67 Iš šios nuostatos teksto matyti, kad ji taikoma, kai tenkinamos trys sąlygos, t. y., pirma, prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, turi būti tapatūs arba panašūs; antra, ankstesnis prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, turi turėti gerą vardą ir, trečia, turi egzistuoti pavojus, kad dėl neteisėto prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimo bus nesąžiningai pasinaudota ankstesnio prekių ženklo skiriamuoju požymiu ar geru vardu arba jiems bus pakenkta. Šios trys sąlygos yra kumuliacinės, todėl nesant nors vienos iš jų minėta teisės nuostata netaikoma (žr. 2014 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Volvo Trademark / VRDT – Hebei Aulion Heavy Industries (LOVOL)*, T-525/11, EU:T:2014:943, 18 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 68 Be kita ko, iš Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies matyti, kad joje numatytų pažeidimų padaroma dėl tam tikro ankstesnio ir vėlesnio prekių ženklų panašumo laipsnio, dėl kurio suinteresuotoji visuomenė šiuos du prekių ženklus susieja, t. y. nustato tarp jų ryšį, nors jų ir nesupainioja (žr. 2012 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Bimbo / VRDT – Grupo Bimbo (GRUPO BIMBO)*, T-357/11, EU:T:2012:696, 29 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Todėl tokio ryšio tarp prašomo įregistruoti prekių ženklo ir ankstesnio prekių ženklo buvimas yra esminė Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies taikymo sąlyga (žr. 2005 m. gegužės 25 d. Sprendimo *Spa Monopole / VRDT – Spa-Finders Travel Arrangements (SPA-FINDERS)*, T-67/04, Rink., EU:T:2005:179, 41 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Coca-Cola / VRDT – Mitico (Master)*, T-480/12, Rink., EU:T:2014:1062, 26 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 69 Būtent atsižvelgiant į šias pirmines pastabas reikia išnagrinėti ieškovės nurodytą antrąjį pagrindą.



## Dėl atitinkamos visuomenės

- 70 Reikia pažymėti, kad, siekiant taikyti Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį, būtina, kaip ir taikant to paties straipsnio 1 dalį, iš anksto apibrėžti atitinkamą visuomenę. Būtent atsižvelgiant į šią visuomenę turi būti vertinamas žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumas, galimas ankstesnio prekių ženklo geras vardas ir galiausiai ryšys tarp žymenų, dėl kurių kilo ginčas.
- 71 Be to, primintina, kad visuomenė, į kurią reikia atsižvelgti vertinant vieną iš Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje nurodytų žalos rūšių, skiriasi pagal tai, kokią žalos rūšį nurodė ankstesnio prekių ženklo savininkas. Taigi atitinkama visuomenė, kurios atžvilgiu turi būti atliktas vertinimas, kai kalbama apie nesąžiningą naudojimąsi ankstesnio prekių ženklo skiriamuoju požymiu ar geru vardu, yra vidutinis prekių arba paslaugų, kurioms prašoma įregistruoti vėlesnį prekių ženklą, vartotojas (2009 m. kovo 12 d. Sprendimo *Antartica / VRDT*, C-320/07 P, EU:C:2009:146, 46–48 punktai). Tačiau, kai kalbama apie žalą, kurią sudaro kenkimas ankstesnio prekių ženklo skiriamajam požymiui arba jo geram vardui, visuomenė, kurios atžvilgiu turi būti atliktas vertinimas, yra vidutinis prekių arba paslaugų, kurioms šis prekių ženklas įregistruotas, vartotojas, kuris pakankamai informuotas ir protingai pastabus bei nuovokus (pagal analogiją žr. 2008 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Intel Corporation*, C-252/07, Rink., EU:C:2008:655, 35 punktą).
- 72 Atsižvelgiant į paaiškinimus, susijusius su atitinkamos visuomenės apibrėžimu nagrinėjant pirmąjį ieškovės nurodytą pagrindą, ir į tai, kad šiuo klausimu bylos šalys neginčija ginčijamo sprendimo, reikia manyti, kad, pirma, kalbant apie prekes, kurioms skirti ankstesni prekių ženklai, atitinkamą visuomenę sudaro plačioji Sąjungos visuomenė ir, antra, kalbant apie prašomą įregistruoti prekių ženklą, atitinkamą visuomenę 25 klasės prekių atveju taip pat sudaro plačioji Sąjungos vartotojų visuomenė, o 35 ir 38 klasių paslaugų atveju atitinkamą visuomenę iš esmės sudaro nurodytų sektorių specialistai.

## Dėl žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo

- 73 Šiuo atveju neginčijama, kad, kaip teisingai nurodė Apeliacinė taryba, žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra tapatūs fonetiškai ir labai panašūs vizualiai. Tas pats pasakytina apie žymenų, dėl kurių kilo ginčas, konceptualų palyginimą. Iš tikrųjų žodinis elementas „darjeeling“, bendras abiem žymenims, dėl kurių kilo ginčas, gali tuo pat metu nurodyti ir arbatos rūšį „Darjeeling“ ir to paties pavadinimo Indijos regioną.

## Dėl ankstesnių prekių ženklų gero vardo

- 74 Visų pirma primintina, kad Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje nepateikta gero vardo apibrėžtis. Tačiau iš Teisingumo Teismo praktikos dėl 1988 m. gruodžio 21 d. pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 92) 5 straipsnio 2 dalies, kurios norminis turinys iš esmės tapatus Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies norminiam turiniui, išaiškinimo matyti, jog tam, kad būtų patenkinta su geru vardu susijusi sąlyga, ankstesnį prekių ženklą turi žinoti didelė dalis visuomenės, kuriai skirtos šiuo prekių ženklu pažymėtos prekės arba paslaugos (29 punkte minėto Sprendimo *TDK*, EU:T:2007:35, 48 punktas).
- 75 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nusprendė, jog tam, kad prekių ženklas būtų laikomas turinčiu gerą vardą, jis neturi būti žinomas atitinkamos visuomenės konkrečiai procentinei daliai (žr. 29 punkte minėto Sprendimo *TDK*, EU:T:2007:35, 49 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Tačiau, vertinant ankstesnio prekių ženklo gerą vardą pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį, reikia atsižvelgti į visas svarbias bylos aplinkybes, t. y., be kita ko, į prekių ženklo užimamą rinkos dalį, jo naudojimo dažnumą, geografinį paplitimą ir trukmę ir įmonės investicijų, skirtų jo reklamai, dydį (žr. 2012 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *El Corte Inglés / VRDT – Pucci International (Emidio Tucci)*, T-373/09, EU:T:2012:500, 58 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).



- 76 Kaip nurodyta šio sprendimo 33 ir 34 punktuose, nuorodoms, prekyboje galinčioms būti naudojamoms prekių arba paslaugų, žymimų žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, geografinei kilmei nurodyti, kurios įregistruotos kaip kolektyviniai Bendrijos prekių ženklai pagal Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 2 dalį ir nukrypstant nuo jo 7 straipsnio 1 dalies c punkto, kaip ir visiems kolektyviniams prekių ženkams, taikomos minėto reglamento nuostatos. Todėl bet koks Bendrijos prekių ženklo, kuriam taikoma Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 2 dalis, vertinimas, įskaitant jo gero vardo vertinimą pagal šio reglamento 8 straipsnio 5 dalį, turi būti atliekamas pagal tuos pačius kriterijus, kurie taikomi individualiems prekių ženkams.
- 77 Šiuo atveju Protestų skyrius atmetė protestą dėl to, kad jis buvo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalimi, ir nurodė, kad, nepaisant įrodyto ankstesnių prekių ženklų naudojimo, iš ieškovės pateiktų dokumentų ir įrodymų gaunama tik labai mažai informacijos apie realią tokio naudojimo apimtį ir kad nebuvo pakankamai nuorodų apie ankstesnių prekių ženklų žinomumo lygį atitinkamoje visuomenėje. Konkrečiai kalbant, Protestų skyrius nusprendė, kad ieškovė nepateikė pakankamai informacijos apie pardavimo apimtį, rinkos dalį arba ankstesnių prekių ženklų reklamos apimtį.
- 78 Apeliacinė taryba konstatavo, jog ieškovės pateikti įrodymai nebuvo konkrečiai susiję su ankstesniais prekių ženklais, ir nusprendė, kad Protestų skyrius „galėjo manyti, jog „Darjeeling“, kaip arbata skirtos [saugomos geografinės nuorodos] geras vardas, buvo perduotas tokiam pačiam žymeniui, kuris kaip kolektyvinis prekių ženklas saugomas tapačioms prekėms, bent jau tiek, kiek tai susiję su ankstesniu žodiniu prekių ženklu“. Vėliau ji tvirtino, kad nesvarbi nurodyta aplinkybė, jog nėra konkrečiai nurodyta, kiek prekių, pažymėtų ankstesniu prekių ženklu, buvo parduota Sąjungoje, ir patvirtino, kad arbata „Darjeeling“ „prekiaujama [Sąjungoje] ir kad čia, be kita ko, ji turi gerą vardą“. Konkrečiai dėl ankstesnio vaizdinio prekių ženklo Apeliacinė taryba nurodė, kad „kadangi pateikti įrodymai iš esmės susiję su žodiniu elementu „Darjeeling“, aplinkybės, jog ankstesnis vaizdinis prekių ženklas buvo naudojamas Sąjungoje, „nepakanka tam, kad būtų nuspręsta, kad jis turi gerą vardą“. Galiausiai prieš pradėdama analizę Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies taikymo tikslu, Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 24 punkte nurodė, kad „bet kuriuo atveju, net jeigu būtų įrodytas ankstesnių prekių ženklų geras vardas, [Reglamento Nr. 207/2009] 8 straipsnio 5 dalies sąlygos nebūtų tenkinamos“.
- 79 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, būtina konstatuoti, kad, kalbant apie tai, ar ankstesni prekių ženklai turi gerą vardą pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį, ginčijamo sprendimo tekstas yra mažų mažiausiai dviprasmiškas. Iš tikrųjų vienintelis nedviprasmiškas šios ginčijamo sprendimo dalies sakinytis yra pacituotas šio sprendimo 78 punkte; jis paimtas iš ginčijamo sprendimo 24 punkto. Iš šio sakinio matyti, kad Apeliacinė taryba galutinai nenusprendė dėl ankstesnių prekių ženklų gero vardo buvimo. Atsakydama į klausimą, pateiktą apie tai per teismo posėdį, VRDT patvirtino, kad galutinės išvados šiuo klausimu dar nėra.
- 80 Tačiau, kadangi Apeliacinė taryba atliko analizę Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies taikymo tikslu, reikia manyti, jog ši analizė buvo pagrįsta hipotetine prielaida, kad ankstesnių prekių ženklų geras vardas buvo įrodytas.
- 81 Šiuo klausimu primintina, kad ankstesnių prekių ženklų geras vardas arba, be kita ko, jo stiprumas, kaip viena iš kumuliacinių Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies taikymo sąlygų, yra veiksniai, į kuriuos turi būti atsižvelgta vertinant tiek tai, ar visuomenė susietų ankstesnius prekių ženklus ir prašomą įregistruoti prekių ženklą, tiek ir galimybę, kad viena iš trijų toje pačioje nuostatoje nurodytų žalos rūšių bus padaryta (pagal analogiją žr. 71 punkte minėto Sprendimo *Intel Corporation*, EU:C:2008:655, 42 punktą ir 62 punkte minėto Sprendimo *Specsavers International Healthcare ir kt.*, EU:C:2013:497, 39 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 82 Iš šios teismo praktikos matyti, kad ankstesnio prekių ženklo arba ženklų gero vardo buvimo vertinimas yra būtinas etapas norint išsiaiškinti, ar taikoma Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalis. Todėl minėtam straipsniui taikyti būtina galutinė išvada dėl tokio gero vardo buvimo arba nebuvimo, o tai iš principo reiškia, kad analizė dėl galimo šio straipsnio taikymo negali būti daroma remiantis neaiškia prielaida, t. y. prielaida, kuri nepagrįsta konkretaus stiprumo gero vardo pripažinimu.
- 83 Būtina konstatuoti, kad šiuo atveju Apeliacinė taryba nesuformulavo neaiškios prielaidos. Tiesiogiai iš ginčijamo sprendimo 24 punkto, cituojamo šio sprendimo 78 punkte, formuluotės matyti, kad Apeliacinė taryba rėmėsi hipotetine prielaida, jog ankstesni prekių ženklai turėjo aiškaus stiprumo gerą vardą, t. y. kad stiprumas atitiko tą, kurį ieškovė siekė įrodyti VRDT kompetentingose instancijose.
- 84 Šiose instancijose ieškovė siekė įrodyti išskirtinai stiprų gerą vardą. Pažymėtina, kad savo pastabose, pateiktose protestui pagrįsti, ieškovė pateikė įvairių įrodymų ir nurodė, kad arbata „Darjeeling“ laikoma „arbatų šampanu“ ir kad „jau daugiau nei 150 metų DARJEELING turi išskirtinai gerą vardą kaip aukščiausios kokybės arbata“.
- 85 Todėl reikia manyti, jog Apeliacinė taryba analizės tikslais rėmėsi hipotetine prielaida, kad ankstesni prekių ženklai turi gerą vardą Sąjungos teritorijoje ir kad jų geras vardas yra išskirtinai stiprus.
- 86 Todėl lieka išnagrinėti vertinimus, kuriuos Apeliacinė taryba Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies taikymo tikslais atliko remdamasi šia hipotetine prielaida, t. y., pirma, vertinimą, ar atitinkama visuomenė susietų žymenis, dėl kurių kilo ginčas, ir, antra, vertinimą, ar egzistuoja viena iš trijų minėtame straipsnyje nurodytų rizikos rūšių.

Dėl to, ar atitinkama visuomenė susietų (žymenis)

- 87 Pagal teismo praktiką ryšio tarp prašomo įregistruoti prekių ženklo ir ankstesnio prekių ženklo buvimas turi būti vertinamas visapusiškai, atsižvelgiant į visus nagrinėjamu atveju svarbius veiksnius, prie kurių priskiriamas prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo laipsnis, prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra įregistruoti, rūšis, įskaitant šių prekių ar paslaugų artimumo ar nepanašumo laipsnį ir suinteresuotąją visuomenę, ankstesnio prekių ženklo gero vardo stiprumas, ankstesniam prekių ženklui būdingas ar dėl naudojimo įgytas skiriamąjį požymio laipsnis ir galimybės suklaidinti visuomenę buvimas (2009 m. balandžio 30 d. Nutarties *Japan Tobacco / VRDT*, C-136/08 P, EU:C:2009:282, 26 punktas; 71 punkte minėto Sprendimo *Intel Corporation*, EU:C:2008:655, 42 punktas ir 2012 m. liepos 6 d. Sprendimo *Jackson International / VRDT – Royal Shakespeare (ROYAL SHAKESPEARE)*, T-60/10, EU:T:2012:348, 21 punktas).
- 88 Jeigu tokio susiejimo visuomenės sąmonėje nėra, dėl vėlesnio prekių ženklo naudojimo nebūtų nesąžiningai pasinaudota ankstesnio prekių ženklo skiriamuoju požymiu ar geru vardu arba jiems pakenkta (žr. 87 punkte minėtos Nutarties *Japan Tobacco / VRDT*, EU:C:2009:282, 27 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 89 Šiuo atveju, nors ginčijamame sprendime skelbiama, kad trys Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje nurodytos žalos rūšys „yra ankstesnio prekių ženklo ir vėlesnio prekių ženklo tam tikro panašumo, dėl kurio atitinkama visuomenė susieja šiuos du prekių ženklus, t. y. nustato jų ryšį, pasekmę“, neatlikta jokia konkreti analizė, ar toks ryšys egzistuoja.
- 90 Atsakyme į ieškinį VRDT nurodo, kad Apeliacinė taryba implicitiškai paneigė tokio ryšio buvimą. Šiuo klausimu ji nurodo ginčijamo sprendimo 29 ir 36 punktus. Tuose punktuose Apeliacinė taryba nusprendė, pirma, kad, atsižvelgiant į nustatytus labai didelius prekių ir paslaugų, kurioms skirti žymenis, dėl kurių kilo ginčas, skirtumus, vartotojai nesitikės, kad egzistuoja bent nedidelis ryšys tarp

arbatos gamintojų ir įstojusios į bylą šalies, ir, antra, kad dėl to, jog prekės ir paslaugos, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, komerciniu požiūriu visiškai skiriasi nuo ieškovės prekių, „abejotina, kad atitinkamos visuomenės sąmonėje prekių ženklai susisies“.

- 91 Todėl reikia nurodyti, kad, atsižvelgiant šio sprendimo 88 punkte cituotą teismo praktiką, jeigu Apeliacinė taryba realiai nusprendė, jog negali būti nustatytas žymenų, dėl kurių kilo ginčas, ryšys, šios išvados pakanka tam, kad nebūtų taikoma Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalis. Taigi Apeliacinė taryba atliko analizę, kad įvertintų šiame straipsnyje nurodytų trijų rūšių rizikos buvimą.
- 92 Atsižvelgiant į nurodytą ginčijamo sprendimo dviprasmiškumą šiuo klausimu ir tai, kad Apeliacinė taryba vis tiek atliko analizę, reikia manyti, kad, kiek tai susiję su ryšio pagal minėtą teismo praktiką buvimu, ji elgėsi taip pat kaip ir dėl ankstesnių prekių ženklų galimo gero vardo buvimu, t. y. atliko analizę nesuformulavusi galutinės išvados dėl žymenų, dėl kurių kilo ginčas, ryšio buvimu, bet remdamasi hipotetine prielaida, kad minėtas ryšys gali būti nustatytas.
- 93 Prieš pradėdant ginčijamo sprendimo nagrinėjimą dėl paskutinės Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies taikymo sąlygos, t. y. vienos iš trijų šioje nuostatoje nurodytų rizikos rūšių buvimu vertinimą, reikia glaustai išdėstyti tai, kas buvo nurodyta, ir priminti, jog minėtos nuostatos taikymo tikslu Apeliacinė taryba analizę pradėjo remdamasi dviem hipotetinėmis prielaidomis, t. y., pirma, kad ankstesni prekių ženklai turi gerą vardą, kurio stiprumas toks, kokį nurodė ieškovė, t. y. išskirtinis, ir, antra, kad įmanoma, jog atitinkama visuomenė nustatys žymenų, dėl kurių kilo ginčas, ryšį.

Dėl Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje nurodytų rizikos rūšių

- 94 Visų pirma primintina, kad Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje skiriamos trys atskiros rizikos rūšys, t. y. kai neteisėtai naudojant prašomą įregistruoti prekių ženklą, pirma, pakenkiama ankstesnio prekių ženklo skiriamajam požymiui, antra, pakenkiama ankstesnio prekių ženklo geram vardui arba, trečia, nesąžiningai pasinaudojama ankstesnio prekių ženklo skiriamuoju požymiu arba geru vardu. Atsižvelgiant į Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies formuluotę, pakanka, kad egzistuotų viena iš nurodytų rizikos rūšių tam, kad ši nuostata būtų taikoma (66 punkte minėto Sprendimo *VIPS*, EU:T:2007:93, 36 punktas).
- 95 Kaip buvo minėta šio sprendimo 71 punkte, rizika, kad žala, kurią sudaro žala ankstesnio prekių ženklo skiriamajam požymiui arba geram vardui, bus padaryta, turi būti vertinama atsižvelgiant į vidutinį prekių ir paslaugų, kurioms šis prekių ženklas įregistruotas, vartotoją, kuris yra pakankamai informuotas ir protingai pastabus bei nuovokus. Tačiau žalos, kurią sudaro nauda, gauta nesąžiningai pasinaudojant ankstesnio prekių ženklo skiriamuoju požymiu arba geru vardu, buvimas, kai tai, kas uždrausta, yra nauda, kurią iš šio prekių ženklo gauna vėlesnio prekių ženklo savininkas, turi būti vertinamas atsižvelgiant į vidutinį prekių arba paslaugų, kurioms prašoma įregistruoti vėlesnį prekių ženklą, vartotoją, kuris yra pakankamai informuotas ir protingai pastabus bei nuovokus.
- 96 Be to, jeigu ryšio tarp žymenų, dėl kurių kilo ginčas, buvimas visuomenės sąmonėje yra būtina Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies taikymo sąlyga, vien jos nepakanka, kad būtų nuspręsta, jog egzistuoja viena iš trijų šioje nuostatoje nurodytų rizikos rūšių (žr. 87 punkte minėto Sprendimo *ROYAL SHAKESPEARE*, EU:T:2012:348, 20 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Taigi ryšio tarp prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, buvimas neatleidžia ankstesnio prekių ženklo savininko nuo pareigos įrodyti konkrečią ir realią žalą jo prekių ženklui, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį, arba rimtą galimybę, kad tokia žala atsiras ateityje (pagal analogiją žr. 71 punkte minėto Sprendimo *Intel Corporation*, EU:C:2008:655, 71 punktą).
- 97 Iš teismo praktikos matyti, kad Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies tikslas nėra neleisti įregistruoti kiekvieno prekių ženklo, kuris yra tapatus gerą vardą turinčiam prekių ženklui arba į jį panašus. Šia nuostata siekiama leisti ankstesnio gerą vardą turinčio nacionalinio arba Bendrijos prekių

ženklui pateikti protestą dėl prekių ženklų, kuriais galima pakenkti ankstesnio prekių ženklui ar skiriamajam požymiui arba nesąžiningai pasinaudoti šiuo skiriamuoju požymiu ar geru vardu, registracijos. Šiuo atžvilgiu pažymėtina, jog ankstesnio prekių ženklui savininkas neprivalo įrodyti, kad jo prekių ženklui faktiškai ir realiai kenkiama. Vis dėlto jis turi pateikti įrodymų, leidžiančių *prima facie* padaryti išvadą, kad egzistuoja nehipotetinė galimybė ateityje nesąžiningai pasinaudoti ar pakenkti (žr. 66 punkte minėto Sprendimo *VIPS*, EU:T:2007:93, 46 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Tokia išvada gali būti patvirtinta, be kita ko, remiantis tikimybių analize grindžiamomis loginėmis išvadomis ir atsižvelgiant į įprastą praktiką atitinkamoje verslo srityje ir į visas kitas bylos aplinkybes (2012 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Rubinstein ir L'Oréal / VRDT*, C-100/11 P, Rink., EU:C:2012:285, 95 punktas ir 2014 m. balandžio 9 d. Sprendimo *EI du Pont de Nemours / VRDT – Zueco Ruiz (ZYTEL)*, T-288/12, EU:T:2014:196, 59 punktas).

98 Atsižvelgiant į šiuos paaiškinimus reikia patikrinti, ar Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad šiuo atveju negali būti patvirtinta nė viena iš trijų Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje nurodytų rizikos rūšių.

– Dėl kenkimo ankstesnių prekių ženklų skiriamajam požymiui

99 Kenkimas prekių ženklui skiriamajam požymiui, kuris dar apibūdinamas žodžiais „atskiedimas“, „išplovimas“ arba „blukinimas“, atsiranda nuo to momento, kai susilpnėja šio prekių ženklui galėjimas identifikuoti prekes ar paslaugas, kurioms jis įregistruotas, nes tai, kad tretieji asmenys naudoja tapatų arba panašų ženklą, lemia prekių ženklui tapatybės ir jo poveikio visuomenės sąmonei išsklaidymą. Taip yra būtent tada, kai prekių ženklas, iš karto sukeldavęs asociacijų su prekėmis ar paslaugomis, kurioms jis registruotas, nebegali to padaryti (žr. 2009 m. birželio 18 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-487/07, Rink., EU:C:2009:378, 39 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

100 Pagal Teisingumo Teismo praktiką įrodyti, jog dėl prašomo įregistruoti prekių ženklui naudojimo kenkiama arba gali būti pakenkta ankstesnio prekių ženklui skiriamajam požymiui, reiškia įrodyti prekių ar paslaugų, kurioms ankstesnis prekių ženklas registruotas, vidutinių vartotojų ekonominio elgesio pasikeitimą dėl vėlesnio prekių ženklui naudojimo arba rimtą galimybę, kad toks pasikeitimas įvyks ateityje (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Environmental Manufacturing / VRDT*, C-383/12 P, Rink., EU:C:2013:741, 34 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

101 Kaip pažymėjo Teisingumo Teismas, žodžių junginiu „vidutinio vartotojo ekonominio elgesio pasikeitimas“ keliama objektyvi sąlyga. Šis pasikeitimas neišplaukia vien iš subjektyvių elementų, pavyzdžiui, vien vartotojų suvokimo. Vien aplinkybės, kad šie vartotojai pastebi, jog yra naujas, į ankstesnį ženklą panašus žymuo, nepakanka, kad būtų nustatytas kenkimas arba galimas kenkimas ankstesnio prekių ženklui skiriamajam požymiui, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį (100 punkte minėto Sprendimo *Environmental Manufacturing / VRDT*, EU:C:2013:741, 37 punktas).

102 Pagal Reglamentą Nr. 207/2009 ir Teisingumo Teismo praktiką nereikalaujama iš ankstesnio prekių ženklui savininko pateikti realios žalos įrodymų; pripažįstama rimta tokios žalos rizika, leidžianti pasinaudoti loginėmis išvadomis (100 punkte minėto Sprendimo *Environmental Manufacturing / VRDT*, EU:C:2013:741, 42 punktas). Vis dėlto tokios išvados neturi išplaukti iš paprasčiausių prielaidų; jos turi būti grindžiamos tikimybių analize, atsižvelgiant į įprastą praktiką atitinkamoje verslo srityje ir visas kitas bylos aplinkybes (100 punkte minėto Sprendimo *Environmental Manufacturing / VRDT*, EU:C:2013:741, 43 punktas). Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad nurodydamas minėtą junginį jis aiškiai išreiškė būtinybę reikalauti svaresnių įrodymų, kurie leistų konstatuoti kenkimą arba galimą kenkimą ankstesnio prekių ženklui skiriamajam požymiui, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą (100 punkte minėto Sprendimo *Environmental Manufacturing / VRDT*, EU:C:2013:741, 40 punktas).



- 103 Šiuo atveju Apeliacinė taryba atmetė galimybę pakenkti ankstesnių prekių ženklų skiriamajam požymiui; ji atsižvelgė į tai, kad prekės ir paslaugos, žymimos prašomu įregistruoti prekių ženklu, visiškai skiriasi nuo prekių, kurioms skirti ankstesni prekių ženklai, ir nurodė, kad ieškovės nurodyta rizika atrodo visiškai hipotetinė. Be kita ko, ji nurodė, jog kadangi žodis „darjeeling“ yra geografinis pavadinimas, atitinkamos visuomenės nestebins tai, kad jį gali naudoti skirtingos įmonės skirtingose sektorinėse rinkose, net jeigu tai yra arbatai skirta saugoma geografinė nuoroda.
- 104 Ieškovė nurodo šio sprendimo 100 punkte minėtą Sprendimą *Environmental Manufacturing* (EU:C:2013:741) ir mano, kad egzistuoja bent jau rimta rizika, kad ateityje pasikeis ekonominis vidutinio vartotojo elgesys. Šiuo atžvilgiu ji nurodo, jog kadangi prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimos prekės nėra iš Dardžilingo (Darjeeling) (Indija) regiono, vidutinis vartotojas bus atsargus ne tik dėl jų kilmės, bet ir dėl arbatos, kuri jam siūloma kaip arbata „Darjeeling“, kilmės. Taigi, ieškovės nuomone, tai, kad įstojusi į bylą šalis naudoja prašomą įregistruoti prekių ženklą, gali labai pakenti geografinės nuorodos „Darjeeling“ geram vardui ir specifiškumui, taip pat jos galėjimui atlikti savo esminę funkciją, t. y. garantuoti vartotojams arbatos gaminių, kurie jiems siūlomi pažymėti kolektyviniais Bendrijos prekių ženklais, geografinę kilmę.
- 105 VRDT ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.
- 106 Reikia konstatuoti, kaip tai padarė įstojusi į bylą šalis ir VRDT, kad ieškovės argumentų nepakanka tam, kad būtų nustatyta rimta rizika pakenkti ankstesnių prekių ženklų skiriamajam požymiui, kaip tai suprantama pagal naujausią Teisingumo Teismo praktiką; kaip matyti iš šio sprendimo 102 punkto, kad būtų pripažinta tokia rizika, Teisingumo Teismas reikalauja kuo svaresnių įrodymų. Konkrečiai kalbant, atsižvelgiant į įprastą praktiką šiuo atveju svarbiuose prekybos sektoriuose, nė vienas ieškovės pateiktas argumentas neleidžia patvirtinti rimtos rizikos, kad pasikeis vidutinio vartotojo ekonominis elgesys.
- 107 Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo ir iš to, kad prekės ir paslaugos, kurioms skirti žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra visiškai nepanašios, ieškovės nurodyta rizika atrodo visiškai hipotetinė.
- 108 Iš teismo praktikos matyti, kad prekių ženklų įregistravimas kaip kolektyvinių negali pats savaime reikšti prezumpcijos, jog egzistuoja vidutinis skiriamasis požymis (2013 m. kovo 21 d. Nutarties *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi / VRDT*, C-393/12 P, EU:C:2013:207, 36 punktas ir 42 punkte minėto Sprendimo *HELLIM*, EU:T:2012:292, 52 punktas).
- 109 Kaip nurodyta ginčijamame sprendime, žodinis elementas „darjeeling“, kuris yra vienintelis ankstesnio žodinio prekių ženklo elementas ir kuris yra ankstesniame vaizdiniame prekių ženkle, yra geografinis pavadinimas. Neatsižvelgiant tai, ar dėl to minėtam žodiniam elementui būdingas išskirtinis skiriamasis požymis (pagal analogiją žr. 108 punkte minėtos Nutarties *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi / VRDT*, EU:C:2013:207, 33 punktą), reikia priminti, kad Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje nurodyta, kad pagal šią dalį įregistruotas kolektyvinis prekių ženklas nesuteikia jo savininkui teisės uždrausti trečiosioms šalims be jo sutikimo prekyboje naudoti tokius ženklus arba nuorodas, jeigu jie naudojami laikantis sąžiningos pramoninės ir komercinės veiklos praktikos; konkrečiai kalbant, tokiu ženklu negalima pasinaudoti prieš trečiąją šalį, turinčią teisę vartoti geografinį pavadinimą.
- 110 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad nesant įrodymų, tinkamų patvirtinti, kad yra rimta rizika, jog keisis vidutinio vartotojo ekonominis elgesys, rizikos, kad bus padaryta žalos ankstesnių prekių ženklų skiriamajam požymiui, neturėtų patvirtinti vien tai, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra panašūs, juolab kad šiuo atveju negalima atmesti to, kad žodinis elementas „darjeeling“ gali būti naudojamas kitokiems prekių ženklams nei šie prekių ženklai, kaip matyti iš Reglamento Nr. 207/2009 66 straipsnio 2 dalies antro sakinio (pagal analogiją žr. 2008 m. sausio 30 d. Sprendimo *Japan Tobacco / VRDT – Torrefacção Camelo (CAMELO)*, T-128/06, EU:T:2008:22, 58 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Todėl Apeliacinė taryba teisingai manė, jog atitinkama visuomenė



- nenustebts, kad žodinių elementą „darjeeling“ gali naudoti skirtingos įmonės skirtingose sektorinėse rinkose, ir teisingai atmetė rizikos, kad bus pakenkta ankstesnių prekių ženklų skiriamajam požymiui, buvimą. Šiuo klausimu ieškovės argumentas, jog vidutinis vartotojas niekada nebuvo susidūręs su tuo, kad jam būtų pasiūlyta prekių ženklu DARJEELING pažymėta prekė arba paslauga, visiškai nesusijusi su Dardžilingu, turi būti atmetas, nes nebuvo pateikta jokių įrodymų, galinčių pagrįsti šį tvirtinimą.
- 111 Kaip pažymi VRDT, geografinį pavadinimą „Darjeeling“ ir arbatą „Darjeeling“ sieja ypatingas ryšys, kurio nėra tarp minėto pavadinimo ir prekių bei paslaugų, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas. Iš tikrųjų ieškovė nepateikė jokių įrodymų, galinčių patvirtinti, kad nagrinėjamas geografinis pavadinimas, suinteresuotųjų asmenų požiūriu, yra susijęs su prekėmis arba paslaugomis, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, arba kad minėtą pavadinimą suinteresuotosios įmonės gali naudoti kaip jų geografinės kilmės nuorodą (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 1999 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Windsurfing Chiemsee*, C-108/97 ir C-109/97, Rink., EU:C:1999:230, rezoliucinės dalies 1 punktą; generalinio advokato G. Cosmas išvados sujungtose bylose *Windsurfing Chiemsee*, C-108/97 ir C-109/97, Rink., EU:C:1998:198, 36 ir 46 punktus ir 2003 m. spalio 15 d. Sprendimo *Nordmilch / VRDT (OLDENBURGER)*, T-295/01, Rink., EU:T:2003:267, 33 punktą). Šiuo klausimu vien ieškovės argumentas, kad Indija yra šalis, kurioje gaminami drabužiai, nepakanka tokiam ypatingam ryšiui patvirtinti. Taigi mažai tikėtina, kad atitinkama visuomenė gali pamanyti, jog prekės ir paslaugos, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, yra iš Dardžilingo regiono, arba juo labiau, konstatavusi, kad taip nėra, abejoti ankstesniais prekių ženklais pažymėtų prekių kilme, nes dėl to, ieškovės nuomone, pasikeistų vidutinio vartotojo ekonominis elgesys pagal šio sprendimo 100 punkte minėtą teismo praktiką.
- 112 Bet kuriuo atveju net jeigu, kaip nurodo ieškovė, ankstesniam žodiniam prekių ženklui būdingas stiprus skiriamasis požymis dėl tariamai išskirtinai gero vardo – šia hipotetine prielaida, be kita ko, grindžiamas ginčijamas sprendimas (žr. šio sprendimo 83 punktą), – ieškovė nepateikė jokių įrodymų, kurie leistų patvirtinti didelę vidutinio vartotojo ekonominio elgesio pasikeitimo riziką, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 100 punkte nurodytą teismo praktiką.
- 113 Todėl reikia pritarti Apeliacinės tarybos išvadai dėl rizikos pakenkti ankstesnių prekių ženklų skiriamajam požymiui nebuvimo.
- Dėl kenkimo ankstesnių prekių ženklų geram vardui
- 114 Kenkimas prekių ženklo geram vardui, taip pat vadinamas „juodinimu“ arba „žeminimu“, atsiranda tada, kai prekes ar paslaugas, kurioms trečiasis asmuo naudoja tapatų ar panašų žymenį, visuomenė vertina taip, kad prekių ženklo patrauklumas sumažėja. Tokio kenkimo rizika gali atsirasti dėl to, kad trečiojo asmens siūlomos prekės ar paslaugos pasižymi charakteristikomis ar kokybe, galinčiomis daryti neigiamą poveikį prekių ženklo įvaizdžiui (99 punkte minėto Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, EU:C:2009:378, 40 punktas).
- 115 Šiuo atveju Apeliacinė taryba nusprendė, kad ieškovė nepateikė argumentų dėl galimo kenkimo ankstesnių prekių ženklų geram vardui ir kad prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų drabužių ir paslaugų sukuriamas įvaizdis nėra neigiamas.
- 116 Šiuo klausimu ieškovė nurodė tik tariamai „parazituojamą“ įstojusio į bylą šalies elgesį, dėl kurio gali susilpnėti ankstesnio prekių ženklo, kaip geografinės nuorodos, patrauklumas, nes šis prekių ženklas nebebūtų tinkamas naudoti kaip išskirtinė geografinė nuoroda arbatai žymėti, jeigu kitokios nei arbatos prekės ir paslaugos būtų siūlomos pažymėtos tuo pačiu prekių ženklu. Be kita ko, ji nurodo prašomo įregistruoti prekių ženklo grafinį vaizdą ir konkrečiai arbatos lapų formos taškus ant raidžių „j“ ir „i“.
- 117 VRDT ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

- 118 Reikia konstatuoti, jog ieškovė nepateikia jokių konkrečių argumentų, kurie patvirtintų, kad yra rimta rizika, jog dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimo gali būti pakenkta ankstesnių prekių ženklų geram vardui, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 114 punkte nurodytą teismo praktiką. Šiuo klausimu ji nenurodė prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų prekių arba paslaugų charakteristikų ar savybių, galinčių neigiamai paveikti ankstesnių prekių ženklų įvaizdį.
- 119 Be kita ko, kaip kad nurodė Apeliacinė taryba, joks kitas bylos dokumentas neleidžia nustatyti, kad prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų prekių ir paslaugų sukuriamas įvaizdis yra neigiamas. Be to, kaip atsakyme į ieškinį pažymėjo VRDT, arbatos ir prekių arba paslaugų, žymimų prašomu įregistruoti prekių ženklu, pobūdžio arba naudojimo būdų prieštaravimai nėra tokie, kad ankstesnių prekių ženklų įvaizdis būtų sugadintas dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimo (šiuo klausimu žr. 110 punkte minėto Sprendimo *CAMELO*, EU:T:2008:22, 62 punktą).
- 120 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 111 punkte, ypatingas ryšys tarp Dardžilingo geografinio regiono ir ankstesniais prekių ženklais žymimų prekių kategorijos ir tokio ryšio tarp prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų prekių ir paslaugų ir minėto regiono nebuvimas sustiprina hipotetinį rizikos, kad sumažės ankstesnių prekių ženklų patrauklumas, pobūdį.
- 121 Šių tvirtinimų nepaneigia ieškovės argumentas, susijęs su grafiniu raidžių „j“ ir „i“ prašomame įregistruoti prekių ženkle pavaizdavimu. Net jeigu taškai ant minėtų raidžių iš tikrųjų panašūs į lapus ir konkrečiai į arbatos lapus ir jeigu visuomenės sąmonėje žymenys, dėl kurių kilo ginčas, gali būti susieti, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 96 punkte minėtą teismo praktiką, vien šio ryšio nepakanka padaryti išvadai, kad egzistuoja viena iš Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje nurodytų rizikos rūšių.
- 122 Todėl darytina išvada, jog Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad nėra rizikos, jog dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimo daroma žala ankstesnių prekių ženklų geram vardui, kuris, remiantis hipotetine prielaida, kuria grindžiamas ginčijamas sprendimas, laikytinas išskirtiniu.
- Dėl nesąžiningo naudojimosi ankstesnių prekių ženklų skiriamuoju požymiu arba geru vardu
- 123 Formuliuotė „nesąžiningas naudojimas prekių ženklo skiriamuoju požymiu ar jo geru vardu“, taip pat apibūdinama žodžiais „parazitavimas“ ir „nemokamas eksploatavimas“, susijusi ne su kenkimu prekių ženklui, bet su nauda, kurią trečiasis asmuo gauna naudodamas tapatų ar panašų žymenį. Ji apima, be kita ko, atvejus, kai prekių ženklo įvaizdį ar su juo siejamas charakteristikas perkeliant tapačiu ar panašiu žymeniu žymimoms prekėms akivaizdžiai naudojamosi gerą vardą turinčio prekių ženklo sėkme (pagal analogiją žr. 99 punkte minėto Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, EU:C:2009:378, 41 punktą). Tokiomis aplinkybėmis nauda gaunama nesąžiningai, kai be jokios finansinės kompensacijos ir pastangų šioje srityje naudojamosi ankstesnio prekių ženklo savininko komercinio pobūdžio pastangomis šio prekių ženklo įvaizdžiui sukurti ir išlaikyti (žr. 87 punkte minėto Sprendimo *ROYAL SHAKESPEARE*, EU:T:2012:348, 56 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 124 Pagal minėtą teismo praktiką, be to, kitaip nei Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos galimybės supainioti atveju, rizika, kad dėl neteisėto prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimo gali būti nesąžiningai pasinaudota ankstesnio prekių ženklo skiriamuoju požymiu ar geru vardu, kyla tada, kai vartotojui, kuris nebūtinai painioja prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, pažymėtų prekių arba paslaugų kilmę, ypač patrauklios paraišką pateikusio asmens prekės arba paslaugos vien dėl to, kad jos pažymėtos prekių ženklu, kuris tapatus ankstesniam gerą vardą turinčiam prekių ženklui arba panašus į jį. Tam būtina įrodyti, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas siejamas su teigiamomis tapataus arba panašaus ankstesnio prekių ženklo savybėmis ir dėl to gali tapti toks, kuris jomis naudojasi arba kuris aiškiai yra parazituojantis (žr. 110 punkte minėto Sprendimo *CAMELO*, EU:T:2008:22, 65 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 125 Siekiant nustatyti, ar naudojant ginčijamą žymenį nesąžiningai naudojamosi prekių ženklo skiriamuoju požymiu arba jo geru vardu, reikia atlikti visapusišką vertinimą, atsižvelgiant į visus svarbius konkretaus atvejo veiksnius, prie kurių priskiriami prekių ženklo gero vardo stiprumas ir skiriamąjo požymio laipsnis, prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo laipsnis ir atitinkamų prekių ar paslaugų rūšis ir artimumo laipsnis. Kalbant apie ankstesnio prekių ženklo gero vardo stiprumą ir skiriamąjo požymio laipsnį, pažymėtina, jog Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad kuo ryškesnis ankstesnio prekių ženklo skiriamasis požymis ir geresnis jo vardas, tuo lengviau bus pripažintas žalos buvimas (pagal analogiją žr. šio sprendimo 62 punkte minėto Sprendimo *Specsavers International Healthcare ir kt.*, EU:C:2013:497, 39 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Iš teismo praktikos taip pat matyti, kad juo greičiau ir labiau žymuo primena prekių ženklą, juo didesnė rizika, kad dėl žymens naudojimo dabar arba ateityje yra arba bus nesąžiningai pasinaudota ženklo skiriamuoju požymiu ar jo geru vardu (žr. 68 punkte minėto Sprendimo *GRUPO BIMBO*, EU:T:2012:696, 43 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 87 punkte minėto Sprendimo *ROYAL SHAKESPEARE*, EU:T:2012:348, 54 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 126 Šiuo atveju Apeliacinė taryba atmetė riziką, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas nesąžiningai naudosis ankstesnių prekių ženklų skiriamuoju požymiu arba geru vardu. Atsižvelgdama į tai, jog žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, žymimos prekės ir paslaugos visiškai nepanašios, ji nusprendė, jog vartotojai nesitikės, kad arbatos gamintojai ir paraišką pateikusi įmonė, siūlanti drabužius ir susijusias paslaugas, yra bent šiek tiek susiję. Ji padarė išvadą, kad ieškovė neįrodė, kodėl drabužių prekių ženklas turėtų būti labiau siejamas su gerą vardą turinčiu aukštos kokybės arbatai skirtu prekių ženklu, kadangi drabužių sektoriuje prabangos įvaizdis priklauso nuo kitokių nei arbatos sektoriaus sąlygų ir veiksnių. Pagaliau tas pats pasakytina apie prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimas paslaugas, priskirtinas prie 35 ir 38 klasių, kurios, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo, susijusios su drabužiais.
- 127 Ieškovė nurodo geografinės nuorodos „Darjeeling“ sukuriama įvaizdžio naudojimą įstojusios į bylą šalies, kuri naudosis šios nuorodos ir ankstesnių kolektyvinių prekių ženklų patrauklumu, jų geru vardu ir prestižu, prekybiniams interesams ir atitinkamą prekių ženklo DARJEELING sukuriama spindinčio įvaizdžio naudojimą.
- 128 Ieškovė, be kita ko, tvirtina, jog nepateisinama tai, kad įstojusi į bylą šalis naudoja geografinę nuorodą „Darjeeling“ prekėms arba paslaugoms, kurios yra ne iš Dardžilingo regiono ir kurios visiškai nesusijusios su minėtu regionu. Ji mano, kad vienintelė priežastis, dėl kurios tokia Prancūzijos įmonė kaip įstojusi į bylą šalis siekia pasirinkti tokį indišką pavadinimą kaip „Darjeeling“, yra tai, kad šis pavadinimas turi gerą reputaciją ir gerą vardą Sąjungoje.
- 129 VRDT teigimu, negalima manyti, kad ieškovė automatiškai įrodė nesąžiningo naudojimosi riziką dėl to, kad naudojamas prašomas įregistruoti prekių ženklas, nes ankstesni žymenys turi gerą vardą ir jie labai panašūs. VRDT tvirtina, kad ieškovė nepateikė argumentų, kurie paaiškintų, kaip ankstesnio prekių ženklo įvaizdis gali būti naudojamas ginčijamam prekių ženklui, ir neidentifikavo konkrečių teigiamų savybių, kurios siejamos su šiuo prekių ženklu.
- 130 VRDT, be kita ko, tvirtina, kad šiuo atveju tokio įvaizdžio perkėlimo negalima numatyti, nes žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, žymimos prekės ir paslaugos labai skiriasi, todėl vartotojai nesitikės, kad arbatos gamintojai ir įstojusi į bylą šalis yra bent šiek tiek susiję; be to, abiejuose susijusiuose sektoriuose, t. y. drabužių ir arbatos, prabanga suvokiama skirtingai.
- 131 Galiausiai VRDT mano, kad ieškovės argumentas, susijęs su tariamu įstojusios į bylą šalies ketinimu naudotis ankstesnio prekių ženklo geru vardu, nieko neįrodo, nes žodinį elementą „darjeeling“, kuris yra geografinė nuoroda, įstojusi į bylą šalis iš principo naudoja teisėtai.

- 132 Savo ruožtu įstojusi į bylą šalis iš esmės tvirtina, kad Apeliacinė taryba savo argumentus, susijusius su tuo, kad nėra rimtos rizikos, jog bus nesąžiningai pasinaudota ankstesnių prekių ženklų geru vardu arba skiriamuoju požymiu, teisingai grindė dideliais šiuo atveju nurodytų prekių ir paslaugų skirtumais ir kad netenkinama nė viena Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies sąlyga.
- 133 Pirmiausia reikia nurodyti, jog, kaip buvo pažymėta šio sprendimo 123 punkte, iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad „nesąžininga nauda“ apima, be kita ko, atvejus, kai ankstesnio prekių ženklo įvaizdį ar su juo siejamas charakteristikas perkėlus prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimoms prekėms akivaizdžiai naudojamosi gerą vardą turinčio prekių ženklo sėkme.
- 134 Pagal teismo praktiką įmanoma, ypač kalbant apie protestą, kuris grindžiamas prekių ženklu, turinčiu išskirtinai gerą vardą, kad nehipotetinė galimybė, jog ateityje dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo nesąžiningai bus gauta naudos, yra tokia akivaizdi, kad nėra būtinybės protestą pareiškusiam asmeniui dėl to nurodyti arba įrodyti kitos faktinės aplinkybės. Todėl negalima atmesti, jog išskirtinai geras vardas išimtiniais atvejais gali pats savaime būti laikomas nehipotetinės rizikos, kad ateityje prašomas įregistruoti prekių ženklas nesąžiningai teiks naudos kiekvienai prekei arba paslaugai, kurios nepanašios į tas, kurioms įregistruotas ankstesnis prekių ženklas (žr. 68 punkte minėto Sprendimo *GRUPO BIMBO*, EU:T:2012:696, 43 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 135 Šiuo atveju ieškovė nurodė tik tai, kad dėl arbatos „Darjeeling“ gero vardo, kuris, jos nuomone, matyti iš jos prekių ženklo arba bent jau iš jos žodinio prekių ženklo, visuomenė iš karto nustatytų ryšį tarp žymenų, dėl kurių kilo ginčas.
- 136 Konstatuotina, kad savybės, paprastai siejamos su gerą vardą turinčiu arbatos prekių ženklu, pačios savaime negali būti laikomos galinčiomis suteikti naudos prekių ženkliui, kuriuo paženklintos parduodamos tokios prekės arba teikiamos tokios paslaugos, kaip tos, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, juo labiau kad aptariamoms prekėms ir paslaugoms negali būti vartojamos arba naudojamos kartu (pagal analogiją žr. 110 punkte minėto Sprendimo *CAMELO*, EU:T:2008:22, 66 punktą).
- 137 Šiuo klausimu primintina, kad, kaip jau buvo nurodyta (žr. šio sprendimo 80–85, 92 ir 93 punktus), atlikdama analizę Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies taikymo tikslais Apeliacinė taryba rėmėsi dviem hipotetinėmis prielaidomis, pagal kurias, pirma, ankstesniems prekių ženkliams būdingas išskirtinis geras vardas ir, antra, galima nustatyti žymenų, dėl kurių kilo ginčas, ryšį. Konkrečiai dėl ankstesnių prekių ženklų gero vardo stiprumo ginčijamas sprendimas grindžiamas hipotetine prielaida, kad visi ieškovės tvirtinimai įrodyti. Remiantis šiais tvirtinimais, kuriuos ieškovė iš esmės pakartojo Bendrajame Teisme, arbata „Darjeeling“, kurios geras vardas matyti iš ankstesnių prekių ženklų, pripažinta rafinuota, ypatingos kokybės ir išskirtine arbata.
- 138 Taigi, kaip matyti iš šio sprendimo 66 ir 125 punktuose minėtos teismo praktikos, kadangi Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje jos taikymo tikslais nereikalaujama prekių ir paslaugų, kurioms skirti žymenys, dėl kurių kilo ginčas, panašumo, konstatavimo, kad nurodytos prekės ir paslaugos labai skiriasi ir kad vartotojai nesitikės bent nedidelio arbatos gamintojų ir įmonės pareiškėjos ryšio, nepakaks naudjimosi ankstesnių prekių ženklų geru vardu, kuris, remiantis hipotetine prielaida, kuria grindžiamas ginčijamas sprendimas, yra išskirtinai stiprus, rizikai paneigti.
- 139 Iš tikrųjų, kai kalbama apie išskirtinai gerą vardą turintį ankstesnį prekių ženklą, net jeigu prekės ir paslaugos, kurioms skirti žymenys, dėl kurių kilo ginčas, labai skiriasi, neišvaiduojama tai, kad atitinkama visuomenė perkels šio ankstesnio prekių ženklo vertybes prekėms arba paslaugoms, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas (šiuo klausimu žr. 2013 m. gegužės 14 d. Nutarties *You-Q / VRDT*, C-294/12 P, EU:C:2013:300, 69 punktą).



- 140 Šiuo atveju, pirma, vertybės, kurios siejamos su žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, bendru elementu, t. y. žodiniu elementu „darjeeling“, kuris asocijuojasi su išskirtinai gerą vardą turinčiais ankstesniais prekių ženklais žymima arbata, remiantis hipotetine prielaida, kuria grindžiamas ginčijamas sprendimas, yra rafinuotumas, išskirtinumas ir ypatinga kokybė. Kita vertus, atsižvelgiant į tai, jog Apeliacinės tarybos analizė grindžiama hipotetine išskirtinio gero vardo prielaida, galima manyti, kad didelė susijusios visuomenės dalis žinos, jog to paties pavadinimo regionas, iš kurios kilusis ši prekė, yra Indijoje. Taigi žodinis elementas „darjeeling“ gali sietis su egzotika, jausmingumu ir mistika, kas atitinkamos visuomenės sąmonėje asocijuojasi su rytų šalimis.
- 141 Reikia nurodyti, kad ši išvada neprieštarauja išvadai, susijusiai su kenkimu ankstesnių prekių ženklų skiriamajam požymiui (žr. šio sprendimo 111 punktą). Nors, kalbant apie kenkimo ankstesnių prekių ženklų skiriamajam požymiui riziką, atitinkama visuomenė, t. y., kaip buvo patikslinta šio sprendimo 95 punkte, visuomenė, kuriai skirti ankstesni prekių ženklai, visiškai nesusies prekių ir paslaugų, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, su Dardžilingu, Indijos regionu, niekas netrukdo tam, kad visuomenės, kuriai skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, dėmesys būtų pritrauktas perkeliant prašomam įregistruoti prekių ženklui su minėtu regionu susijusias vertybes ir teigiamas savybes.
- 142 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir konkrečiai į faktą, kad hipotetinė prielaida, kuria grindžiamas ginčijamas sprendimas, susijusi su išskirtinai geru vardu, teigiamos savybės, su kuriomis siejamas žymenimis, dėl kurių kilo ginčas, bendras žodinis elementas „darjeeling“, gali būti perkeltos kai kurioms prekėms ir paslaugoms, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, todėl gali sustiprėti pastarojo prekių ženklo patrauklumas.
- 143 Iš tikrųjų, kiek tai susiję su nurodytomis 25 klasės prekėmis, prašomas įregistruoti prekių ženklas gali naudotis teigiamomis savybėmis, kurios siejamos su ankstesniais prekių ženklais, ir konkrečiai rafinuotumo ar egzotiško jausmingumo įvaizdžiu, kuris siejamas su žodiniu elementu „darjeeling“. Todėl nesąžiningos naudos rizikos šiuo atveju negalima atmesti tiek, kiek ji susijusi su 25 klasės prekėmis, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas.
- 144 Šis konstatavimas tinka ir prie 35 klasės priskirtoms mažmeninės prekybos paslaugoms, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, susijusioms su 25 klasės prekėmis, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, t. y. mažmeninės prekybos moteriškais apatiniais drabužiais paslaugoms. Dėl išdėstytų priežasčių tas pats pasakytina apie 35 klasės mažmeninės prekybos paslaugas, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, t. y. mažmeninės prekybos moteriškais kvėpalais, tualetiniu vandeniu ir kosmetiniais preparatais, buitinais ir vonios skalbiniais paslaugas, atsižvelgiant į prekių, su kuriomis jos susijusios, pobūdį.
- 145 Tačiau to negalima pasakyti nei apie kitas 35 klasės paslaugas, nei apie visas 38 klasės paslaugas, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas. Iš tikrųjų priežastis, dėl kurios ginčijamo prekių ženklo naudojimas būtų komerciškai naudingas įstojusiai į bylą šaliai, kiek tais susiję su kitomis paslaugomis nei nurodytos pirmesniame punkte, visiškai neišplaukia iš bylos medžiagos, o ieškovė nepateikia jokie konkretaus įrodymo, kuris galėtų patvirtinti tokią galimą naudą. Taigi reikia patvirtinti su tuo susijusią Apeliacinės tarybos išvadą.
- 146 Atsižvelgiant į tai, kad ginčijamas sprendimas grindžiamas ankstesnių prekių ženklų išskirtinio gero vardo prielaida, reikia jį iš dalies panaikinti tiek, kiek Apeliacinė taryba atmetė galimybę taikyti Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį ir, kalbant apie visas 25 klasės prekes ir prie 35 klasės priskiriamas mažmeninės prekybos paslaugas, žymimas prašomu įregistruoti prekių ženklu, paneigė rizikos, susijusios su nauda, gaunama neteisėtai naudojant prašomą įregistruoti prekių ženklą, buvimą.



- 147 Po tokio dalinio panaikinimo Apeliacinė taryba turės iš naujo išnagrinėti ieškovės argumentus, kurie jos apeliacijoje dėl Protestų skyriaus sprendimo siejami su rizikos dėl nesąžiningos naudos pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį buvimu. Pirmiausiai ji turės suformuluoti galutinę išvadą dėl ankstesnių prekių ženklų gero vardo buvimu ir prireikus – dėl jo stiprumo.
- 148 Jeigu Apeliacinė taryba nuspręstų, priešingai hipotetinei prielaidai, kuria grindžiamas ginčijamas sprendimas, kad nė vieno ankstesnio prekių ženklo geras vardas nėra galutinai įrodytas, ji turėtų atmesti galimybę taikyti Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį, nes bus netenkinama viena iš jos taikymo sąlygų, ir atmesti visą ieškovės apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.
- 149 Jeigu Apeliacinė taryba prieitų prie galutinės išvados, kad šiuo atveju, kalbant bent apie vieną ankstesnių prekių ženklą, įrodytas ne toks geras, palyginti su išskirtiniu, vardas, kuris sudaro ginčijamą sprendimą pagrindžiančią hipotetinę prielaidą, ji turėtų patikrinti, ar visuomenės sąmonėje gali būti nustatytas ryšys tarp žymenų, dėl kurių kilo ginčas, ir šiuo klausimu suformuluoti galutinę išvadą. Jei atlikdama tokią analizę Apeliacinė taryba nuspręs, jog toks ryšys negali būti nustatytas, ji turės atmesti galimybę taikyti Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį, nes bus netenkinama dar viena iš jos taikymo sąlygų. Tačiau jeigu Apeliacinė taryba nuspręs, kad toks ryšys gali būti nustatytas, ji turės patikrinti, ar egzistuoja rizika, susijusi su nauda, gaunama neteisėtai naudojantis prašomu įregistruoti prekių ženklu.
- 150 Pagaliau, jeigu Apeliacinė taryba nuspręstų, kad šiuo atveju buvo įrodytas mažiausiai vieno ankstesnio prekių ženklo išskirtinai geras vardas ir kad visuomenės sąmonėje gali būti nustatytas ryšys tarp žymenų, dėl kurių kilo ginčas, ji turėtų, atsižvelgdama į šį sprendimą, nuspręsti, kad, kalbant apie prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimas 25 klasės prekes ir 35 klasės paslaugas „mažmeninė prekyba moteriškais apatiniais drabužiais, kvėpalais, tualetiniu vandeniu ir kosmetiniais preparatais, buitiniiais ir vonios skalbiniais“, egzistuoja rizika, siejama su nauda, gaunama neteisėtai naudojant prašomą įregistruoti prekių ženklą, ir, siekdama nuspręsti dėl Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies taikymo šioje byloje, patikrinti, ar egzistuoja teisėtas tokio naudojimo pagrindas.
- 151 Šiuo klausimu primintina, kad, atsižvelgdamas į tai, jog Apeliacinė taryba, pirma, nesuformulavimo galutinės išvados dėl ankstesnių prekių ženklų gero vardo, antra, nesuformulavo galutinės išvados dėl ryšio tarp žymenų, dėl kurių kilo ginčas, buvimu visuomenės sąmonėje ir, trečia, klaidingai atmetusi riziką dėl naudos, gautos naudojant prašomą įregistruoti prekių ženklą, neišnagrinėjo, ar egzistuoja teisėtas tokio naudojimo pagrindas pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį, Bendrasis Teismas neprivalo, vykdydamas ginčijamo sprendimo teisėtumo priežiūrą, pirmą kartą nuspręsti dėl šių trijų klausimų (šiuo klausimu žr. 68 punkte minėto Sprendimo *Master*, EU:T:2014:1062, 92 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 152 Atsižvelgiant į visus pateiktus paaiškinimus reikia iš dalies pritarti antrajam pagrindui, panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimomis 25 klasės prekėmis ir 35 klasės paslaugomis „mažmeninė prekyba moteriškais apatiniais drabužiais, kvėpalais, tualetiniu vandeniu ir kosmetiniais preparatais, buitiniiais ir vonios skalbiniais“, ir atmesti likusią ieškinio dalį.

### **Dėl bylinėjimosi išlaidų**

- 153 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Šioje byloje tiek ieškovė, tiek ir VRDT bei įstojusi į bylą šalis iš dalies pralaimėjo bylą. Todėl reikia nurodyti, jog kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. 2013 m. rugsėjo 17 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) antrosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 1504/2012-2) panaikinti tiek, kiek jis susijęs su prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimomis prekėmis, priskiriamomis prie peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklu registruoti 25 klasės, ir su paslaugomis „mažmeninė prekyba moteriškais apatiniais drabužiais, kvepalais, tualetiniu vandeniu ir kosmetiniais preparatais, buitinais ir vonios skalbiniais“, priskiriamomis prie minėtos sutarties 35 klasės.
2. Atmesti likusią ieškinio dalį.
3. Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Gratsias

Kancheva

Wetter

Paskelbta 2015 m. spalio 2 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.